

Na 27. julij se bomo vedno s ponosom spominjali

V vrsto najpomembnejših dogodkov ki so bili v zgodovinskih dneh julijske vstaje 22. julija, sodi nedvomno vstaja proti okupatorju 27. julija v Kamniku in njegovi okolici.

Na ta dan 1941. leta so se dvignili delovni ljudje z orožjem v roki proti okupatorju in njegovim pomagačem.

Stvarno in pravilno sestavljen načrt političnega in vojaškega vodstva kamniškega okrožja, ki je upošteval vse okoliščine, je dobil svojo potrditev.

Udarili so tam, kjer je okupator najmanj pričakoval. Splošna vstaja, ki se je začela, je pognala zverskemu okupatorju strah v kosti.

Jasno mu je bilo, da se je začel organizirati odpor ljudstva. Ubral je dve taktiki. Nezaslišano se je znašal nad ljudstvom, da bi zavrl razvoj vstaje, istočasno pa je bil prisiljen opustiti svoj široko zasnovani načrt preselitve naših ljudi v tujino. Začetek vstaje je vlival ljudem novega duha, duha poguma in zavesti, da niso sami in da jih brani oborožena pest slovenskih partizanov.

Danes ni več potrebno utemeljevati in dokazovati, da je bila vstaja proti okupatorju v bivšem kamniškem okrožju prva široko organizirana vstaja, ki se je razvijala po vnaprej izdelanem načrtu. To dejstvo je v številnih delih in dokumentih že dognano in dokazano.

Z revolucijo smo ustvarili trdno politično osnovo za naš vsestranski razvoj. Program Zveze komunistov Jugoslavije ter ustavi Socialistične federativne republike Jugoslavije in Socialistične republike Slovenije nam usmerjajo pot, začeto v narodnoosvobodilni vojni; so naše orožje za socialistični raz-

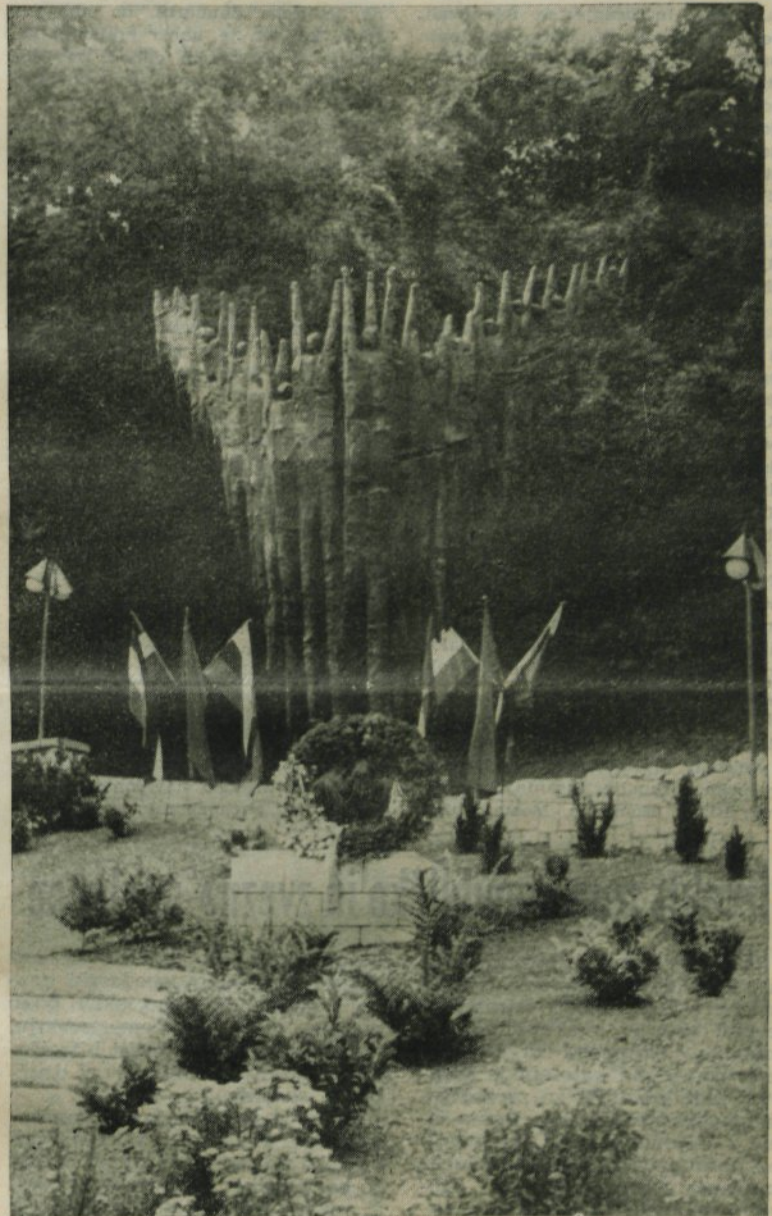
voj, za preprečevanje vseh možnosti odklonov in deformacij v našem družbenem življenju. Veliki uspehi, doseženi v povojnih letih na vseh področjih tudi v naši občini, so nam potrdilo, da smo na pravi poti.

Z razvojem delavskega in družbenega samoupravljanja se je spremenila tudi vloga občine. Postala je osnovna politična teritorialna organizacija samoupravljanja in osnovna družbenoekonomska skupnost prebivalcev tega območja.

V mesecu maju izvoljena občinska skupščina bo najpозnejše v enem letu sprejetja ustave Socialistične republike Slovenije sprejela statut občine. V razpravi o njem bodo sodelovali vsi občani. V njem bo našlo svoje mesto dejstvo, da osnovo družbenoekonomskih odnosov v občini tvorijo svobodno delo človeka z družbenimi proizvodnimi sredstvi, samoupravljanje v delovnih organizacijah ter svoboda in pravice človeka.

V občini se uresničujejo pogoji za delo in za uresničitev materialnih, kulturnih, socialnih in drugih potreb občanov. Uresničujejo se tudi temeljne funkcije, ki jih ima družbena skupnost na področju družbenoekonomskih razmerij pri usmerjanju in vsklajevanju gospodarskega in družbenega razvoja, glede uporabe naravnih bogastev in drugih materialnih pogojev za delo, pri razvijanju materialne osnove občine, pri neposrednem vsklajevanju individualnih interesov s splošnimi družbenimi interesi in pri urejanju vprašanj, ki imajo splošen pomen za razvoj občine.

Naj živi spomin na 27. julij 1941 z zavestjo, da si sami kujemo svojo srečnejšo bodočnost.

SPOMENIK REVOLUCIJE V KAMNIKU

Izvolili smo tudi republiške in zvezne poslance

Živahna predvolilna aktivnost v kamniški občini po izvolitvi občinske skupščine ni prenehala, pač pa se je nadaljevala s številnimi posvetovanji, sestanki in razgovori poslanskih kandidatov z volivci. Občinska skupščina je na prvi seji ponovno izvolila za svojega predsednika Franca Vidervola. Odborniki pa so izvolili tudi poslance za zbere delovnih skupnosti republiške in zvezne skupščine.

Poslanski kandidati so se na skupnem sestanku z občinskim političnim aktivom dogovorili za program, po katerem naj bi potekali razgovori z volivci oziroma

delavci na posameznih področjih. Doslej so se sestali na tak delovni posvet že prosvetni delavci, na katerem je sodeloval Ivo Tav-

(Nadaljevanje na 2. str.)

Za občinski praznik čestitajo vsem občanom

Občinska skupščina

Občinski odbor SZDL

Občinski komite ZK

Občinski sindikalni svet

Občinski komite ZMS

Združenje borcev NOV

in uredniški odbor Kamniškega občana

Kako smo volili v naši občini

Volitve v občinsko, republiško in zvezno skupščino so v naši občini lepo potekle in so se jih volivci udeležili v zelo lepem številu. Zato je prav, da zvedo, kakšna je bila udeležba in kakšne odbornike ter poslance smo izvolili. Z udeležbo na volitvah nismo samo potrdili, kar smo napravili, ampak smo po prejšnjih razpravah o merilih, kakšni morajo biti bodoči odborniki in poslanci, glasovali tudi za nadaljnji razvoj.

Ze ureditev in okrasitev volišč sta potrjevali posebno volilno vzdušje. Težko je reči, kje so bila volišča lepše urejena, kajti katerokoli volišče smo obiskali, smo občutili, da vsa tekmujejo med seboj. Krajevna organizacija SZDL na Mlaki je, n. pr., napovedala vsem voliščem na Komendskem tekmovanje v ureditvi volišč in čimštevilnejši udeležbi volivcev na volitvah. V Komendi, Mostah, Suhadolah in drugih so tekmovali, kje bodo postavili večje in lepše gorenjske mlaje. V Kamniku so podjetja postavila okusne slavoloke. Izredno lepo so uredili volišče rudarji rudnika kaolina v Crni; skratka, na vseh voliščih so se volivci, ko so prišli volit, zelo ugodno počutili.

Prav gotovo pa zanima vsakega našega občana-volivca, kako so volili na posameznih voliščih.

Udeležba na volitvah v Zbor delovnih skupnosti, ki so bile 24. maja, je bila 94,8 odstotna; najboljša v podjetju STOL - 98,4 odstotna, najslabša pa v skupini gradbenega podjetja Novogradnje in Slovenija-cesta - 82,5 odstotna (raztresena gradilišča).

Udeležba na volitvah v občinski zbor, ki so bile 26. maja, je bila 94,1 odstotna, v kmetijsko skupino pa 91 odstotna.

100 odstotno so volili na treh voliščih (Zgornji Tuhinj, Češnjice in Rudnik).

Nad 95 odstotno so volili na 19 voliščih (Motnik, Mali hrib, Nevlje, Mekinje-šola, Godič, Crna, Rudnik kaolina, Bistričica, Stahovica, Mlaka, Križ, Podgorje, Smarča, Volčji potok, Duplica, Kamnik-gimnazija, Titov trg in Medvedova ul.).

Med 90 in 95 odstotno so volili na 18 voliščih (Spitalič, Golice, Laseno, Hruševka, Vrhpolje, Stranje, Tunjice, Breg, Klanc, Komenda, Moste, Suha-

dole, Vranja peč, Kamnik-Titan, Kamnik-gimnazija, Kamnik-glasbena šola, Kamnik-Tunjiška cesta in Kamnik-kavarna).

Med 80 in 85 odstotno so volili na volišču Loke.

Med 75 in 80 odstotno so volili na voliščih (Smartno, Sela).

Med 70 in 75 odstotno so volili na enem volišču (Gozd).

Za novoizvoljeno občinsko skupščino je treba poudariti, da ima več žena, kot jih je imela prejšnja. Sedaj je v občinskem odboru 11 žena ali 19,6%, s čimer smo se močno približali okrajnemu povprečju; v prejšnji občinski skupščini pa sta bili samo 2 ženi ali 5%. Največ odbornikov (29 ali 52,27% je starih od 36-45 let. Novi občinski ljudski odbor je močno pomlajen z novimi odborniki in tudi po starostnem sestavu, kajti povprečna starost odbornikov obeh zborov je 38 let (prejšnja 45 let).

Po šolski izobrazbi je 27 ali 49% odbornikov z osemletko in nižjo gimnazijo, 21 ali 37% s srednjo šolo, 2 ali 3% z višjo izobrazbo in 6 ali 11% z visoko izobrazbo.

Članov ZB je 31 ali 55% odbornikov. Ves pregled kaže, da struktura novoizvoljenega občinskega ljudskega odbora ustreza strukturi gospodarstva in družbenih služb naše občine.

Prvo zasedanje novoizvoljene občinske skupščine je bilo 3. junija ob 100 odstotni udeležbi odbornikov.

Po verifikaciji mandatov so novoizvoljeni odborniki podali in podpisali svečano izjavo, da bodo nesebično in požrtvovalno delali za razvoj naše komunne in vse naše skupnosti.

Prav je, da volivci poznajo ves občinski ljudski odbor in ne samo odbornika, ki je bil izvoljen v njihovi volilni enoti, zato navajamo seznam odbornikov obeh zborov.

Odborniki občinskega zbora so: 1. Bergant Avgust, 2. Gerbic Janez, 3. Hribar Jože, 4. Ipavec Stane, 5. Irt Gregor, 6. Jeras Pavle, 7. Juhant Janko, 8. Kadunc Jože, 9. Kern Maks, 10. Koželj Anton, 11. Letnar Stanko, 12. Matičič Božo, 13. Ocepek Marija, 14. Omovšek Ivan, 15. Pančur Jurij, 16. Piki Jože, 17. Pirce Stane, 18. Piskar Ivan, 19. Plahutnik Pepca, 20. Prelesnik Drago, 21. Spruk Franc, 22. Stifitar Anton, 23. Tomšič ing. Jelka, 24. Ulčar Anton, 25. Vavpetič Karl, 26. Vode Ferdinand, 27. Vrhovnik Andrej in 28. Završnik Milan.

Za 2-letno mandatno dobo so izvoljeni odborniki s števili 1, 3, 5... za 4-letno pa vsi s parnimi zaporednimi številkami.

Odborniki zbora delovnih skupnosti so: 1. Boršič Vera, 2. Dobnikar Vinco, 3. Gorjan Anica, 4. Istenič Anton, 5. Jerman Miha, 6. Konda Franc, 7. Lanc Savica, 8. Leskovšek Stane, 9. Marko Maksa, 10. Mihelič Valentina, 11. Pečevnik Jože, 12. Pestotnik Martin, 13. Pucelj dr. France, 14. Prijatelj ing. France, 15. Rot Srečko, 16. Savelj Jože, 17. Sepec Franc, 18. Steblaj Slavko, 19. Švajger Boris, 20. Vegelj Martin, 21. Verdnik Marija, 22. Verstovšek prof. Zvone, 23. Vidervol France, 24. Vidmar Sonja, 25. Vrankar Jože, 26. Zore France, 27. Zrnce Stanka, 28. Zupan Janez.

2-letna mandatna doba je pri vseh odbornikih s parnimi števili (2, 4, 6...), 4-letna pa pri vseh z neparnimi zaporednimi številkami (1, 3, 5...). Zaporedne številke odbornikov so istočasno zap. številke volilnih enot. Po dveh letih, oziroma po poteku 2-letne mandatne dobe, bodo volitve za oba zbora za polovico odbornikov, za drugo polovico pa po 4 letih.

Na skupni seji obeh zborov so predlagali za predsednika občinske skupščine Franca Vidervola. Odborniki so predlog sprejeli z aplavzom in zanj glasovali stoodstotno. Izvoljeni predsednik se je zahvalil odbornikom za izkazano zaupanje, v imenu vse skupščine pa tudi vsem volivcem naše občine. Istočasno je opozoril odbornike, da so prevzeli veliko odgovornost nasproti občanom, da so pred njimi v naslednji mandatni dobi velike naloge. Zlasti bo treba povečati materialno osnovo občine za ustvaritev pogojev za dvig ravni našega gospodarstva. Posebno skrb je posvetiti kulturi in prosveti, splošnemu varstvu, stanovanjski izgradnji, pa tudi objektom, ki bodo služili varstvu otrok in raznim drugim gospodarskim in prosvetnim objektom, ki jih vseh ni moč naštetih. Vse to bo storjeno, če bo celotni občinski odbor skupno z delavskimi samoupravnimi organi resno zagrabil za delo.

Občinski zbor je izvolil za predsednika svojega zbora Jožeta Hribarja iz Zg. Tuhinja, zbor delovnih skupnosti pa Franca Sepca iz Duplice (podjetje Stol).

Izvoljeni sta bili tudi komisija za volitve in imenovanja ter komisija za statut.

Na drugi skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti so bili izvoljeni trije odborniki za okrajno skupščino v Ljubljani, in sicer

Srečko Rot, prosvetni delavec, direktor Zavoda za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku; njegova mandatna doba je 4 leta; Gregor Irt, direktor podjetja »Kamnik« v Kamniku z 2-letno mandatno dobo in Miha Jerman, računovodja v tovarni »Titan« v Kamniku, tudi z 2-letno mandatno dobo.

Odborniki obeh zborov so izvolili tudi poslance za republiško in zvezno skupščino.

V republiško skupščino so bili izvoljeni: v republiški zbor Anton Rovtar iz Kamnika, Bazoviška 4 in ing. Bogdan Jesenko iz Kamnika, Zupančičeva 4; v kulturno prosvetni zbor Ivo Tavčar iz Ljubljane, v socialno zdravstveni zbor Mara Lukanc iz Kamnika, Zupančičeva ul., v organizacijsko politični zbor pa Janez Hočevar iz Ljubljane.

S 95,6 odstotno udeležbo so volivci 16. junija z referendumom potrdili republiška poslanka Antona Rovtarja in ing. Bogdana Jesenka, s 96,4 odstotno udeležbo pa zvezno poslanko Valentino Tomlje.

Udeležba volivcev na voliščih za republiški zbor:

100 odstotna udeležba je bila na 5 voliščih (Zg. Tuhinj, Crna, Mali hrib, Češnjice, Rudnik); nad 95 odstotna udeležba je bila na 23 voliščih (Gozd-šola, Bistričica, Mekinje-šola, Stanje, Godič, Mekinje, Golice, gimnazija, Mlaka, Nevlje, Stahovica, Duplica, Moste, gimnazija, Laseno, Kamnik-Titan, Podgorje, Motnik, Kamnik-Bunder, Hruševka, Smarča, Suhadole, Križ); med 90 in 95 odstotna udeležba je bila na 23 voliščih (Gozd-šola, Bistričica, Mekinje-šola, Stranje, Godič, Mekinje, Golice, gimnazija, Mlaka, Nevlje, Stahovica, Duplica, Moste, gimnazija, Laseno, Kamnik-Titan, Podgorje, Motnik, Kamnik-Bunder, Hruševka, Smarča, Suhadole, Križ); med 90 in 95 odstotna udeležba je bila na 11 voliščih (Kamnik-Graben, Kamnik-kavarna, Vrhpolje, Kamnik-gimnazija, Volčji potok, Spitalič, Kamnik-glasb. šola, Vranja peč, Breg, Komenda, Tunjice); med 85 in 90 odstotna udeležba je bila na 4 voliščih (Klanc, Sela, Smartno, Gozd); med 80 in 85 odstotna udeležba je bila v Srednji vasi.

V zvezni zbor pa: 100 odstotna udeležba je bila na 4 voliščih (Zg. Tuhinj, Mali hrib, Češnjice, Rudnik); nad 95 odstotna udeležba je bila na 31 voliščih (Gozd-šola, Bistričica, Mekinje, Moste, Rudnik Crna, Laseno, Stranje, gimnazija, Godič, Duplica, Mekinje-šola, Golice, Nevlje, Stahovica, Podgorje, Smarča, Motnik, Kamnik-Titan, gimnazija, Mlaka, Križ, Hruševka, Kamnik-kavarna, Kamnik-Bunder, Spitalič, Suhadole, Kamnik-stan, skupnost, Vrhpolje, Kamnik-Graben Komenda, Vranja peč; med 90 in 95 odstotna udeležba je bila na 5 voliščih (Kamnik-glasb. šola, Volčji potok, Breg, Tunjice, Sela); med 85 in 90 odstotna udeležba je bila na 3 voliščih (Klanc, Gozd, Smartno); med 80 in 85 odstotna udeležba je bila v Srednji vasi-Loke.

Tako so potekle volitve v naši občini in podatki oziroma analiza kažejo, da so se volivci zavedali važnosti tega akta, čemur so dali poudarek z visoko udeležbo na vseh voliščih.

Občinski odbor SZDL

Izvolili smo republiške in zvezne poslance

(Nadaljevanje s 1. strani)

čar, kandidat za republiški kulturno-prosvetni zbor, zdravstveni delavci skupno s skupščino komunalne skupnosti za socialno zavarovanje, na katerem je sodeloval tudi kandidat za zvezni socialno-zdravstveni zbor Dante Jasníč z Jesenic. Na teh razgovorih so obravnavali najbolj pereča vprašanja s svojih področij. Prosvetni delavci so opozorili na nekatero vprašanje v zvezi z mrežo osemletk in na problem napredovanja učencev; zdravstveni in socialni delavci pa so govorili o hitrejšem uvajanju preventivne zdravstvene službe in HTV službe v delovnih kolektivih; bolniški izostanki namreč še vedno naraščajo, tako da morajo nekateri kolektivi za izplačila nadomestil do 30 dni poseči že v sklad za osebne dohodke.

Številnim razgovorom poslanskih kandidatov z volivci se je pridružil tudi razgovor dr. Joža Vilfana, podpredsednika izvršnega sveta SRS in kandidata za organizacijsko politični zbor zvezne skupščine, ki je volivcem, zbranim v dvorani kina »Dom«, govoril o vlogi novih predstavniških teles, od občinske do zvezne skupščine.

Dr. Vilfan je posebej poudaril nalogo družbenih organov v komunni, zlasti novih občinskih skupščin, katerih kvaliteta in vse-

bina dela bosta vplivali na nadaljnji družbenogospodarski razvoj komun. Posebno skrb bodo morale, po njegovem mnenju, nove skupščine posvetiti hitrejšemu reševanju problemov v družbenih službah.

Spričo vse hitrejša modernizacije naše industrije rastejo tudi potrebe po strokovnih kadrih. Zato bo v prihodnje skrb za hitrejši razvoj šolstva eno poglobitnih nalog družbene skupnosti.

Ob zaključku je dr. Vilfan dejal, da bo moralo biti pri reševanju vseh perečih problemov družbenih vprašanj zagotovljeno čim tesnejše sodelovanje med poslanci in volivci.

Tudi predstavniki delovnih kolektivov in samoupravnih organov bodo skupno s kandidatom za republiški gospodarski zbor govorili o gospodarskih problemih občine in posameznih delovnih kolektivov. Kandidata za republiški zbor republiške skupščine Tone Rovtar in ing. Bogdan Jesenko sta obiskala več predvolilnih zborov na podeželju, kjer sta imela z volivci razgovore o najvažnejših vprašanjih, ki so jih volivci postavljali na nedavnih zborih. Kmetje so se posebno zanimali za program nadaljnega razvoja kmetijstva in za nove predpise na področju zdravstvenega zavarovanja kmetijskih proizvajalcev.

Sklepi občinske skupščine sprejeti na 3. seji

Občinski zbor in zbor delovnih skupnosti občinske skupščine sta imela 10. 7. 1963 skupno sejo. Na dnevnem redu se je zvrstilo kar 32 točk. To pa je opravičljivo, če hče občinska skupščina takoj pričeti temeljito delati. Ob vseh točkah dnevnega reda so odborniki živahno razpravljali, kar kaže, da bo nova skupščina dobra in izredno delavna. Najvažnejše, o čemer so govorili in sprejeli, je bilo sledeče:

1. Odlok o določitvi in sestavi svetov občinske skupščine

Doslej je bilo pri ObLO 15 svetov. Občinska komisija za statut je zaradi

vse večje razvitosti delavskega in družbenega samoupravljanja predlagala, naj se posamezna sorodna področja združijo v enem svetu, zato

(Nadaljevanje na 3. str.)

Modernizacija proizvodnje in problemi tehnične inteligence

OBČINSKI KOMITE ZKS IN OBČINSKI SINDIKALNI SVET STA SKUPNO Z ODBOROM DIT RAZPRAVLJALA O PROBLEMNIH MODERNIZACIJE PROIZVODNJE IN S TEM V ZVEZI O VLOGI TEHNIČNE INTELIGENCE V NAŠIH GOSPODARSKIH ORGANIZACIJAH.

Modernizacija proizvodnje in problemi tehnične inteligence so neposredno vezani na razvoj gospodarstva in predstavljajo bistveni element hitrejšega razvoja našega gospodarstva, s tem v zvezi pa tudi življenjskega standarda naših ljudi. Če bežno preletimo razvoj gospodarstva v naši komuni, lahko ugotovimo, da še pretežni del naše industrije proizvaja na obrtniški, zastareli, nemoderen način, kar povzroča relativno nizko produktivnost dela in konservativni odnos do vseh novih dosežkov oziroma zahtev moderne proizvodnje. Slabo razvite proizvodnjske sile, slabo razvita materialna osnova povzročajo mnoge probleme v socialni strukturi naše družbe, kar dobiva svoj izraz v raznih tendencah, ki izvirajo iz tega (primitivizem, uravnilovske in centralistične tendence.

Ob spoznavanju družbenih procesov pri nas stopajo na področju gospodarstva v ospredje vprašnja planskih nalog in vsi činitelji, ki vplivajo na hitrejšo in učinkovito povečanje proizvodnje ter ostalih gospodarskih aktivnosti. Produktivnost je namreč tisto osrednje vprašanje, od katerega je odvisen dvig materialnih in kulturnih pogojev za življenje in delo naših ljudi, kar pa je tudi bistvo socialistične gospodarske politike. Da bi lahko pospešili gospodarsko rast, moramo racionalno izkoriščati obstoječe produkcijske zmogljivosti, čedalje večjo racionalizacijo poslovanja in izboljšati organizacijo dela. Zato moramo predvsem z obstoječimi materialnimi, tehničnimi, kadrovskimi in organizacijskimi silami kar naihitreje priti do čimboljše proizvodnje in čimvečjih proizvodnih rezultatov. Modernizacija proizvodnje pomeni sodobno organizacijo dela (večje produktivnosti ne bo mogoče reševati samo z investicijami, temveč tudi boljše organizacijo dela, sodobnimi tehnološkimi procesi, odkrivanjem notranjih rezerv, pa tudi s kooperacijo in specializacijo proizvodnje), prav tako pa tudi s sodobno organizacijo v pripravi dela, ki bo zagotavljala tudi racionalno izrabo surovin. Z organizacijo raziskovalnih laboratorijev in institutov v proizvodnji ter z organizacijo razvojnih oddelkov bo mogoče modernizirati tehnološke procese, ti pa so neposredno pogojeni z raziskavami perspektive razvoja podjetja, realizacijo proizvodnje, znanstveno analizo tržišč itd. Modernizacije proizvodnje si namreč ni mogoče zamisljati brez modernega tehnološkega procesa, brez znanstveno raziskovalnih oddelkov, laboratorijev in podobnega, brez specializacije in raznovrstnih oblik združevanja. Cilj je cenena velikoserijska proizvodnja. Večina tudi večjih industrijskih podjetij nima solidnih razvojnih laboratorijev, ki bi delali na fakem nivoju, da bi lahko uvajali nova znanstvena odkritja in rezultate znanstveno raziskovalnega dela v tehnološki proces oziroma da bi lahko z raziskovanjem sami odkrivali nove postopke.

Danes mnogo govorimo o moj-

strski mentaliteti v proizvodnji. Mislimo, da je pravilneje, če govorimo o obrtniških stališčih v proizvodnji. Nikjer ni rečeno, da je marsikdaj lahko tudi inženir, ki pride s fakultete, posebno še, če je pouk na univerzi premalo približan potrebam našega gospodarstva, nosilec obrtniške mentalitete. Zato ne velja, da so nosilci obrtniške mentalitete samo mojstri. Mislimo, da smo v takem položaju, da bi delali krivično mojstrom, če bi o njih nepravilno govorili, saj so tudi mojstri soudeleženi v proizvodnji. V primeru, da je nosilec obrtniške mentalitete samo mojster, se kaže to na ozkem področju, kadar pa je nosilec inženir, se kaže to na širšem področju. Kaj narediti v takem položaju? Rečeno je, da imamo nizek nivo proizvodnjskih sil, preživela pojmovanja o poslovanju podjetij, da smo pred tem, ko je proizvodnja prevelika za domači trg in smo na inozemskem tržišču s svojo proizvodnjo nekonkurenčni. Mislimo, da nam je vsem jasno, da je rešitev predvsem v uvajanju serijske in velikoserijske proizvodnje. Zato moramo usmeriti vse napore v študij proizvodnih procesov in proizvodnje kot celote. Vemo, da imajo po svetu precejšnje izkušnje z organizacijo proizvodnje in zakaj jih ne bi poskusili prilagoditi tudi našim razmeram. Če postavimo organizacijo proizvodnje na industrijski način, kjer je delitev dela izredno podrobna, ne more biti več prostora za individualno obrtniško proizvodnjo. Značilno za obrtniško proizvodnjo je predvsem, da dela mojster po svojem občutku, dočim se je treba v industrijski proizvodnji držati delitve dela, tolerance, rokov, kvalitete in cene. Če postavimo v naši proizvodnji tako orientacijo, potem tudi mojster ne more delati drugače, kot da se vključi v industrijski proizvodni proces. Slabost je v tem, da imamo premalo ljudi, ki bi razumeli, kako, n. pr., organizirati serijsko in velikoserijsko proizvodnjo. Res je tudi to, da ne moremo vsepovsod organizirati serijske in velikoserijske proizvodnje in bomo še individualno proizvodili tam, kjer ni takih pogojev; toda povsod tam, kjer bi lahko in kjer se le da uvesti, moramo organizirati moderno serijsko in velikoserijsko proizvodnjo.

Perspektiva posameznih podjetij se kaže v pripravljenosti in sposobnosti, da z lastnimi silami prodirajo in konkurirajo na svetovnem trgu. Šele na tej osnovi kakšno podjetje lahko postavlja problem svojega lastnega razvoja kot problem komune. Seveda se pri tem poveča odgovornost tehnične inteligence v proizvodnji. Vedeti bomo morali, kakšna je produktivnost, kvaliteta in estetska stran proizvodov in podobno ter proizvodnje iste panoge v svetu. Vse to zahteva od naših strokovnjakov, da se stalno strokovno poglobljajo in iščejo pomoč ter vse potrebne usluge od znanstveno raziskovalnih zavodov, institutov in podobno.

Šele potem, ko bodo laboratoriji, razvojni oddelki in instituti

v proizvodnji zasnovani tako, da bo lahko industrija dajala potrebne naloge sama sebi in raziskovalnim institucijam, bomo lahko govorili o uspešnem vključevanju znanosti v proizvodnjo. Podjetja, ki so še na stopnji obrtniškega sistema dela, ne čutijo potreb po znanstveno raziskovalnih oddelkih niti po delu znanstveno raziskovalnih zavodov. Najslabše je to v tistih podjetjih, kjer se je ta miselnost ukoreninila tudi v organih delavskega samoupravljanja. Prav v takih podjetjih še vedno ne zaposlujejo dovolj tehnične inteligence, največkrat pod vplivom mišljenj, da bi se potem zaradi njihovih visokih dohodkov znižali osebni dohodki proizvajalcev. Niti malo ne računajo s tem, da se lahko le z zaposlovanjem primerne števila tehnične inteligence modernizira tehnološki postopek in končno tudi življenjski standard vseh.

Nedvomno je tehnična inteligence doslej ogromno prispevala k razvoju našega gospodarstva. Aktivnost tehnične inteligence smo večkrat ocenjevali pavšalno, da niso družbeno aktivni in podobno. Analiza ankete strokovnega kadra, zaposlenega v naših gospodarskih organizacijah, govori prav nasprotno. Pretežna večina tehnične inteligence je vključena v organe delavskega in družbenega samoupravljanja ter je voljna sodelovati tudi v organih in svetih ljudskega odbora. Novoizvoljena občinska skupščina je pri sestavi svetov upoštevala to željo tehnične inteligence in jo vključila v delo občine. Ne terjamo, da postajajo strokovnjaki aktivisti, vendar morajo poznati družbeno upravljanje, industrijsko psihologijo in podobno. To je potrebno pri njihovem delu, saj se srečujejo z ljudmi. Podjetje ni samo tehnološka enota, ampak je proizvodno, ekonomsko in socialno pravno telo. Strokovnjak v proizvodnji mora torej računati z vsemi činitelji in jih poznati.

V Sloveniji je od skupno 8740 inženirjev vključenih v proizvodnjo 1371 inženirjev. Od 11.499 fakultetno izobraženih strokovnjakov jih je v industriji zaposlenih 2212, kar je približno 28 odstotkov. Glede tega smo v Sloveniji znatno pod jugoslovanskim povprečjem (jugoslovansko povprečje je 3,8, slovensko povprečje pa 2,7). Zaradi tega se postavlja vprašanje, ali je razmerje zaposlenih strokovnjakov v razvojnih institucijah in proizvodnji res optimalno razmerje glede na razpoložljivo število kadrov. Zahtevati neko administrativno premeščanje ljudi bi bilo nesmiselno. Menimo, da bomo drugačno razmerje lahko hitro dosegli predvsem s pravilno materialno stimulacijo, z nadaljnjim in hitrejšim formiranjem kadrov in odnosom do njih. Da bi pospešili ta proces, bomo morali strokovno izpopolnjevati operativni kader v podjetjih, kajti, če bomo pričakovali rešitve samo z univerze, potem bomo predolgo čakali na rešitev problema kadrov. S kadri, ki jih imamo v podjetjih, bomo morali delati, da bodo spoznali moderno organizacijo proizvodnje. Še vedno imamo nekaj podjetij, ki še danes delajo brez tehnične dokumentacije in podobno, čeprav so to osnovne stvari, ki so potrebne za moderno proizvodnjo. Vse to moramo torej narediti saj je to osnova za sodobno poslovanje gospodarskih organizacij.

Tudi integracija bi morala vplivati na večjo produktivnost in cenejšo proizvodnjo, na boljši položaj proizvajalca. Morala bi nastati na osnovi spoznanja kolektiva, da je povezovanje nujno zaradi objektivnega položaja podjetja v pogojih blagovnega gospodarstva. Ker pa je tržišče pri nas z raznimi ukrepi, ki niso vedno ekonomski, često deformirano, je zato objektivni ekonomski pritisk pogosto močno oslabilen, zato je potrebno angažirati subjektivne sile, toda ne samo tiste izven podjetja, ampak predvsem ljudi v podjetju samem. Prav tu večkrat naletimo na težave pri vodilnih ljudeh v podjetju ker enačijo svoj položaj z integracijo, ne vidijo pa v integraciji boljšega položaja celotnega kolektiva (v naši komuni imamo 3 lesna, 3 kovinska in 3 kemična podjetja). Da bi opravičili svoj obstoj, nastopajo z raznimi napačnimi pojmovanji in izjavami, s tem povzročajo zmedo še pri drugih zavestnih činiteljih v podjetju. Lahko ugotovimo, da nekatera podjetja nabavljajo prav take stroje, ki jih v sosednem podjetju ne uporabljajo niti 1/3 proizvodnega časa, kar nedvomno povzroča večje proizvodne stroške, saj je tudi element amortizacije sestavni del lastne cene proizvoda. Ali bi ne bilo pametneje, da bi taka sredstva, ki jih trošijo na tak način, raje uporabili za modernizacijo proizvodnje in izboljšanje tehnoloških postopkov? Ljudski odbor kakor tudi organi upravljanja in drugi družbeni organi bodo morali temu vprašanju posvetiti večjo pozornost, ker bomo sicer delali proti progresivnemu razvoju naše občine.

Nov položaj, ki je ustvarjen z nazlim industrijskim razvojem občine, te probleme še zaostruje: zaostruje problem izvoza, ker ni perspektiven samo problem izravnave plačilne bilance, t. j. neposredna naloga, ampak zahteva bistvene spremembe gospodarstva in predvsem drugačno miselnost. V tem je pravilen odnos do tehnične inteligence večkrat merilo za napredek in torišče spopadov med staro obrtniško miselnostjo in zahtevami moderne industrijske proizvodnje. Pri tem imajo izredno pomembno vlogo organi družbenega upravljanja in druge družbenopolitične organizacije ter strokovna društva in združenja. Tehnična inteligence, vsi vodstveni organi podjetij in komune morajo ob tej modernizaciji industrijske proizvodnje in vključevanju v mednarodni trg približati proizvajalcem problem proizvodnje ter jim dajati dejanske možnosti za odločanje. Brez tega ne bomo imeli trajnejše podpore kolektiva, ker bomo sicer krepili tehnokratske težnje, po drugi strani pa utrievali mezžno mentaliteto. Truditi se bo treba, da bodo organi samoupravljanja neposredno zboljševali svoje delo, da bodo njihove odločitve in sklepi rezultat vse večje družbene, ekonomske, politične in socialne razvedanosti ter aktivnosti.

Naš sistem socialistične demokracije, katerega temelj je delavski razred, ustvarja pogoje svobodnega dela. Iz tega spoznanja izvira naše veliko zaupanje v ljudi, v človeka-proizvajalca, v socialistične sile. Stvar socializma nastaja vsak dan bolj last vedno širšega kroga državljanov, ki so z lastno materialno zavzetostjo neposredno povezani z njim.

Srečanje »Mladost nas druží« v Kamniku

Neke nedelje v mesecu juniju je bilo v Kamniku že v zgodnjih jutranjih urah zelo živahno. Kako tudi ne, saj so drug za drugim prihajali avtobusi iz Novega mesta, Cerknice in Ribnice, polni vedrih, nasmejanih obrazov, okrašeni z zelenjem in zastavicami. Pripeljali so mladino na tradicionalno srečanje, ki je bilo to pot v Kamniku.

Pred spomenikom Revolucije se je zbralo prek 500 mladih, ki jih je razen predsednika obč. komiteja ZMS, pozdravil tudi predsednik občine France Vidervol.

Na železni ograji nad Samčevim predorom je slonelo 20 deklet in fantov z oranžnimi trakovi na rokav. »Mi smo vodiči«, so hiteli pojasnjevati, »razkazali bomo našim prijateljem turistične in kulturne znamenitosti našega mesta.«

Po končani slovesnosti pred spomenikom so mladi gostje odšli na številna športna tekmovanja. Pomerili so se v streljanju, odbojki, namiznem tenisu in šahu. Seveda niso tekmovali za točke, pač pa zato, da pokažejo, kaj je razvita med mladino športna dejavnost.

Ostali mladinci pa so se razdelili po skupinah, ki so jih prizadevni mladi vodiči popeljali na Mali grad, Stari grad, v Sadnikarjev muzej, v zgodovinsko knjižnico v samostanu in drugam.

Pridružili smo se skupini, ki je najprej odšla na ogled razvalin in kapelice na Malem gradu. V tej skupini sta bila tudi dva gosta iz Združene arabske republike. Mlade je zlasti zanimala zgodovina Malega gradu. Kapelico, ki je redke zgodovinske spomenik te vrste pri nas, so si obiskovalci, žal, lahko ogledali le od zunaj, ker je bila zaklenjena.

Po ogledu Kamnika so se gostje okrepčali v restavraciji Titan in se nato zbrali v veliki dvorani Doma, kjer je bila prireditev »Mladost nas druží«. Vrsto zabavnih točk, od popevk, kjer ni manjkalo tudi twista, pa do humoristov, so prispevali Kamničani, Cerkničani in Novomeščani. Res pester program, ki ga je nabito polna dvorana mladih poslušalcev večkrat prekinjala z navdušenim aplavzom.

Pred zabavnim delom programa so vsi tekmovalci na dopoldanskih tekmovanjih prejeli spo-

minske diplome, predstavniki občinskih komitejev pa velike pisane kamniške majolike.

Kmalu po končanem programu so avtobusi z gosti že brneli proti

nju, ki so ga zelo okusno pripravili mladinci iz Kamniške Bistrice.

Zadovoljni z lepim izletom, so se udeleženci shoda proti večeru spet vrnili v Kamnik, odkoder so po razigranem plesu na terasi restavracije Doma odpotovali. Roke stotine mladih ljudi, ki so v tem dnevu navezali številna medse-

Udeleženci shoda »Mladost nas druží« pred spomenikom revolucije

Kamniški Bistrici, kjer so si ogledali znamenite rokovnjaške luknje, izvir Bistrice, Predaselj in ostale znamenitosti. Manjkalo ni tudi prašička, pečenege na raz-

bojna prijateljstva, so mahale v pozdrav gostiteljem — kamniškim mladincem: »Na svidenje prihodnje leto v Novem mestu!«

F. S.

Ob stoletnici šole v Nevljah

Sedaj ni več težko najti šole v Nevljah, v tej prijazni vasici pod obronki Kamniških planin. Visoka, svetla stavba sredi drevja nam že od daleč pokaže pot. Čeprav se je ura nagibala proti večeru, ko smo se ustavili pred šolo, je bilo v njej in okrog nje še vedno ži-

spravljalje, pometale sobe; skratka, šola je bila podobna pravemu mravljišču.

— Res pridni so ti naši vaščani! Ko bi videli, kakšen kup zemlje in gramoza smo imeli še pred dnevi tu za šolo, danes ga ni več, vse so pospravili vaščani

stva, ki jih je prispevala občina, so se bogato pomnožila. Vaščani so poleg lesa prispevali več tisoč prostovoljnih delovnih ur. Vrednost opravljenih del in gradbenega materiala zato daleč presega 16 milijonov, ki smo jih dobili iz občinskega proračuna.

Res so lahko ponosni na opravljeno delo.

Neveljski šolarčki so dobili še eno veliko, svetlo učilnico, delavnico za tehnični pouk in vrsto ostalih prostorov. Lani so kupili tudi televizor, ki ne služi samo šoli, pač pa je namenjen tudi ostalim vaščanom. Zvedeli smo tudi, da je tovarna kovanega orodja, ki ima patronat nad to šolo, poskrbela za orodje in opremo delavnice za praktični pouk. Res, posnemanja vreden primer.

— Ko proslavljate stoletnico šole, se boste prav gotovo spomnili nekdanjih učiteljev in učencev, ki so obiskovali to šolo.

— Seveda, vse nekdanje učitelje in učence smo povabili na nedeljsko proslavo. Med najbolj znanimi učenci so Polde Mihelič, slikar iz Litije, Tone Dolinšek, profesor glasbe v Radovljici, Ivan Dornik, pesnik, novelist in profesor slovenščine, in še nekateri.

Odlikovanja za praznik borca

Za praznik borca so bile po sedežih vseh krajevnih organizacij v občini prisrčne slavnosti. Izročili so odlikovanja večjemu številu borec in aktivistov NOB. Najvišje odlikovanje v naši občini — partizansko zvezdo — je prejel Stane Boršič; Berto Kodrič in Frac Hribar - Lovro pa odlikovanje Bratstva in edinstva.

I. Z.

Udeleženci proslave 100-letnice šole v Nevljah med govorom Vinka Dobnikarja, preds. obč. odbora SZDL

vahno. Kako tudi ne. V nedeljo bodo slovesno odprli razširjeno in prenovljeno šolsko zgradbo, hkrati pa bodo praznovali tudi 100-letnico šole in ob tej priložnosti odkrili spominsko ploščo padlim borcem s tega območja.

Sredi dela smo zmotili prijaznega šolskega upravitelja Cirila Merčuna in ga zaprosili za kratek razgovor.

— Samo trenutek, do mizarja še skočim, — je bil prijazen odgovor. Ko se je vrnil, smo se zapletli v zanimiv pogovor o delu in življenju na neveljski šoli.

— Kot vidite, imamo dela čez glavo, če hočemo, da bo nedeljska slovesnost čimbolje uspela.

— Res, na vseh oknih je bilo polno deklet, ki so čistile stekla, po-

s prostovoljnimi delom, — je zadovoljno pojasnil upravitelj.

— Pravite, da letos teče že deseto leto, odkar ste začeli razširjati in obnavljati to zgradbo?

— Da, tako je, vendar ne bi bilo slabo če, preden se kaj več pomenimo o samem poteku gradnje, pogledamo malo v šolsko kroniko. Ta nam pove, da so si prvi šolarčki v Nevljah nabirali znanje leta 1863, torej pred sto leti. Do leta 1905 je bil pouk v mežnariji. To leto pa so Neveljčani zgradili prtilično šolo z dvema majhnima učilnicama, ki je skoraj petdeset let, tako kot je bila, morala zadostovati vsem potrebam. Leta 1954 pa so vaščani dali pobudo za razširitev šolskih prostorov. Tako smo začeli. Sred-

— Kako dolgo pa vi živite v tem kraju? — nas je zanimalo.

— Trinajst let bo letos septembra. Se leto dni, potem pa v pokoj. — V zasluženi pokoj, naj pristavimo.

Ni bila namreč lahka prehojena pot tega pedagoga in vsestranskega družbenega delavca. Iz Peč pri Moravčah, kjer je bilo njegovo prvo službeno mesto, je Ciril Merčun po izselitvi v Srbijo odšel v partizane. Iz teh časov mu je najbolj v spominu pohod na II. krajiško brigado iz Srbije na Koroško. Po osvoboditvi ga je pot zanesla v Kamno gorico pri Radovljici in od tod nazaj v Peče, kjer ga je čakala požgana šola, potrebna čimprejše obnove. Kmalu nato je kot poverjenik za prosveto prišel na OLO Kamnik, od koder ga je ljubezen do pedagoškega dela potegnila spet med učence, to pot na osnovno šolo v Nevlje.

Skromen in požrtvovalen, kot je, nerad govori o svojih uspehih. Vendar vedo o njem veliko dobrega povedati njegovi učenci in vaščani. Pravijo: »Tovariš Merčun zgrabi za vsako delo.« Ni se ustrašil lopate, ko so gradili šolo, biti je moral nabavljavec, polir, organizator, skratka duša prizadevanja, da bi Neveljčani čimprej dobili lepo šolo. Zato so mu vsi hvaležni in mu radi pomagajo.

Nismo hoteli upravitelja Merčuna predolgo muditi. Po ogledu lepih, svetlih šolskih prostorov, katerih okna krasijo pisani zabojčki s cveticami (spet delo učencev in vaščanov), smo se poslovili od prijaznih Neveljčanov in upravitelja Cirila Merčuna, ki je spet prijel za delo. Treba je opraviti še veliko drobnih opravil, da bi imela šola v nedeljo, ko bo velika slovesnost, čimlepši izgled.

Cestitkam ob pomembnem dogodku in jubileju, ki ga slavijo Neveljčani, pa se pridružuje tudi naš list!

(-Ij)

Pionirji na kurirskem pohodu

Naši pionirji so se v proslavo Dneva mladosti udeležili pionirskega pohoda z naslovom »Kurirčkova pošta«, ki sta ga priredila uredništvo Kurirčka in republiški odbor za proslavo Dneva mladosti.

Naši pionirji so nosili kurirčkovo pošto v torbi z voščili tovarišu Titu.

borbe v svojih krajih, kakor so jih slišali pripovedovati.

Ob prihodu v našo občino so pošto prevzeli na javki motniški pionirji in jo nato na drugi javki izročili kurirju sosednega odreda. Tako je prehajala pošta od javke do javke, iz rok v roke po Tuhinjski dolini.

Pot kurirjev pa ni bila lahka.

so s prenosom pošte, ampak so dosegli tudi pri oceni dopisov prvenstvo. Nagrajenih je bilo 5 pionirjev. Učenec I. osnovne šole v Kamniku pa je prejel celo prvo nagrado.

ZB NOV Slovenije je nagradila odred I. osnovne šole Kamnik in osnovne šole Loke s posebno diplomo.

Ob slovesu »Kurirčkove pošte« so pionirji vseh odredov priredili lepe kulturne prireditve.

Pohod se je pričel v Celju in zaključil v Ljubljani. Kurirji posameznih odredov na šolah so predajali kurirčkovo torbo na določenih javkah. Vsak odred je ob predaji potrdil prevzem v kurirskem dnevniku, podpisal voščilo, v torbo pa vložil v zaprti kuverti pismene sestavke pionirjev, v katerih so ti opisovali različne dogodke iz narodnoosvobodilne

Treba je bilo premagovati različne zapreke, izbirati tajne poti in se izogibati zasedam. Toda naši junaški in iznajdljivi pionirji so se rešili vseh težav.

Srečno je torba prepotovala našo občino in bogato založena z dopisi, krenila k cilju v Ljubljano, kjer jo je prevzel: predsednik ZB NOV Slovenije.

Pionirji pa se niso izkazali sa-

Praznovanje dneva borcev v Kamniku

V počastitev 4. julija — Dneva borcev — je Združenje borcev NOV občine Kamnik priredilo v posameznih krajih občine več spominskih svečanosti.

Ob tej priliki so podelili tudi odlikovanja številnim zaslužnim borcem in tistim državljanom, ki so s svojim delom v revoluciji in pozneje v izgradnji naše socialistične Jugoslavije prispevali svoj delež.

Tako se je zbralo v Kamniku v mali dvorani »Doma« na dan pred praznikom prek 100 članov ZB, ki jim je predsednik občinske ljudske skupščine Kamnik France Vidervol izročil odlikovanja, katere je podelil predsednik Republike, in se zahvalil vsem odlikovancem za prizadevanje in pomoč pri izgradnji socialistične Jugoslavije.

Krajevni praznik v Tuhinju

Leta 1954 je takratni občinski ljudski odbor občine Tuhinjski sprejel sklep, da je 8. julij občinski praznik te občine. Ta dan je namreč spominski dan na tisti gnusni zločin, ki ga je zagrešil okupator nad prebivalstvom vasi Gradišče, ko je odgnal žene in otroke v taborišča, vas požgal in v goreča poslopja zmetal vse moške. 8. julija 1954 so v vasi Gradišče

odkrili kot spomin na žrtve tudi skromno ploščo, ki jo je lansko leto zamenjal lep spomenik. Ko so občino Tuhinjski priključili ObLO Kamnik, so 8. julij proglasili kot krajevni praznik za Tuhinjski in sosednja naselja. Že ob prvem praznovanju so sklenili, da bo za primerno proslavo skrbela krajevna organizacija ZB Tuhinjski, in sicer tako, da bo proslava vsako

Spomini iz vojne

Tako mi je pripovedovala mama:

Bilo je neke poletne noči med zadnjo svetovno vojno. Nekdo je potrkal na vrata in velel, naj odpremo. Oče so šli odpret vrata. Vstopili so nepoznani možje v različnih oblekah. Rekli so, da so partizani in vprašali za pot na Črnivec. Prosili so tudi za žganje, za jajca in moko. Mi pa smo se jih zelo prestrašili, ker nismo nikogar poznali. Pravi partizani so tudi večkrat prišli po kruh ali pa smo jim skuhalih zelje in žgance. Toda med njimi je bil vedno kakšen znani partizan. Zato smo bili tisti večer v veliki zadregi. Domači partizani so naročili, naj nepoznanim ljudem ničesar ne damo. Ti pa so priganjali: »Mudi se nam, hitro nam kaj dajte!« Zato smo jim dali nekaj živeža. Odšli so in se oglasili tudi po drugih hišah. Čez teden dni so enega kmeta zaprli, malo pozneje pa njegovo družino izselili. Takrat smo šele zvedeli, da je bila nemška policija, ki je skušala ljudi. Tisti kmet pa je bil preveč prijazen z njimi, ker je mislil, da so partizani. Kmet se ni več vrnil iz zapora.

Žebaljec Marija,
3. razred osn. šole Loke

Mama pripoveduje

Bilo je pred božičem leta 1944. Na dvorišču sta moja mamica in teta žagali drva. Nenadoma so se pojavili od nekod Nemci. Ustrašili sta se, a sta žagali dalje, kakor da ju Nemci ne zanimajo. Nemci pa so ju kmalu poklicali in veleli, naj se preoblečeta, da pojdeteta z njimi. Tudi sosedovo Francko so vzeli. Vseh skupaj so

leto v drugem naselju. Tako so bile proslave v zadnjih letih v Golicah, na Malem in Velikem hribu, Starih Selah, Črnem vrhu, Zg. Tuhinju in letos na Lazah. Vseh proslav so se prebivalci vedno udeleževali v velikem številu in tako na primeren način proslavili spomin na žrtve fašističnega nasilja; bile pa so tudi vzrok za partizanska srečanja, saj so na proslavi vedno prišli stari borci in aktivisti od blizu in daleč. Letos smo pričeli praznovati krajevni praznik pravzaprav že 4. julija zvečer, ko se je v združenem domu na Lazah zbralo 45 borcev in aktivistov, ki so za svoje delo med NOB prejeli odlikovanja. Nedelja, 7. julija, pa je bila posvečena praznovanju krajevnega praznika. V dvorani na Lazah so se kmalu po 14. uri pričele zbirati množice

Tako so pionirji junaško in pristrčno počastili Dan mladosti, kakor zahteva to pionirski ponos in čast z voščili tovarišu Titu:

Se zdrav na mnoga leta!

V naši občini so po mnenju uredništva zaslužili nagrado naslednji pionirji:

Prvo nagrado — garnituro orodja za tehnični pouk: Bogdan Steklasa, Kamnik, I. osn. šola; knjižne nagrade pa pionirji:

Majda Semprimožnik, Motnik, Ivanka Žebaljec, Loke v Tuhinju,

Srečko Podbevšek, I. osnovna šola Kamnik,

Janez Trebušak, II. osnovna šola Kamnik.

nabrali sedem deklet in pet moških. Odgnali so jih v Smartno, kjer so bili zaprti preko noči v neki hiši, stražila pa sta jih dva stražarja.

Naslednji dan dopoldne so jim dali nekaj hrane. Popoldne pa so morali gnati živino v Kamnik. Živino so prignali Nemci s hribovskih vasi na cesto. Tudi na domu moje mame so vzeli šest goved, ostali sta jim samo še dve kravi.

Začelo se je mračiti. V mraku so se začeli ljudje izgubljati s ceste. Več jih je tako ušlo in se vrnilo domov. Nekateri pa so poganjali živino prav v Kamnik. Sele naslednjega dne so se lahko vrnil.

Hlevi pa so ostali prazni.

Nekaj dni nato je zapadel sneg. Nastopil je hud mraz. Partizanom je hudo predla, ker so Nemci razhajkali vse vasi in gozdove. Nazadnje pa so Nemci spet odšli. Partizani so se začeli vračati. Z njimi je prišel tudi mamin brat, ko se je Stančičeva brigada prebela z Dolenjskega nazaj čez Savo.

Žebaljc Ivanka,
IV. razred osn. šole Loke

Napad na Kališe

Bilo je 20. januarja 1943 v vasi Kališe nad Kamnikom. V tej vasi so se zgodaj zjutraj ustavili partizani, da bi se odpočili. Ko so si okrog poldneva kuhali kosilo, so jih iznenada napadli Nemci. Vdrli so v vas, partizani pa so se morali umakniti.

Nemci so dobili v roke več težko ranjenih partizanov, ki so jih takoj postrelili.

Kasneje so ljudje zvedeli, da je partizane izdal Nemcem nek domačin, ki pa je prejel zaslužen kazni.

Poljanšek Nande,
u. IV. razr. osn. šole Loke

prebivalstva, da so prisostvovali kulturnemu sporedu. Proslava je otvoril predsednik občinske organizacije ZB tovariš Podbevšek, ki je navzočim priključil v spomin pomen krajevnega praznika in z enominutnim molkom počastil vse, ki so darovali življenja za našo svobodo. Mladinci in pionirji so z deklamacijami in pevskeimi točkami prispevali svoje. Dore Drovnik pa je v daljšem govoru prikazal pomen Dneva borca. Posebna patrolja je ponela venec k spomeniku padlim borcem na Prevojah. Proslave se je udeležil med drugimi tudi predsednik občinskega odbora SZDL Vinko Dobnikar.

Lahko rečemo, da je letošnja proslava zelo lepo uspela in bo vsem navzočim ostala še dolgo v prijetnem spominu.

9. junij – krajevni praznik Kamniške Bistrice

9. junija 1942 so borci NOB organizirali napad na nemško žandarmerijo in občino v Kamniški Bistrici. Dve četi Kamniškega bataljona sta imeli prejšnji večer zbor na Kisovcu. Vsak vod v tej edinici je dobil svojo nalogo in odrejeno mesto in bil pripravljen za napad. Slavčev Miha pravi: »95 nas je bilo. Od teh nas je danes še živih 30 domačinov in okoličanov.«

Nemški okupator je imel takrat žandarmerijsko posadko v Zagorici, občino pa na Kregarjevem. Borci, ki so vojno preživeli, se spominjajo, da so pred napadom prejeli hrano za ves dan (kos kruha in prgišče sladkorja). Vsakdo je dobil odrejeno mesto, na katerem je čakal znak za napad. Nekaj jih je bilo pod Gradišcem, druga skupina je bila na Vegradu, tretja pa v zasedi med »Dacom« v Godiču nad stranski mostom. Pred napadom so borci postrigli telefonske žice. Vse je bilo pripravljeno, ko je Matija Blejč-Matež, komandant Kamniškega bataljona, dal znak za napad. Kot pravi pesem: »Brigade s hribov...« so se borci vsuli v napad. Nemci so zahtevali pomoč iz Kamnika. Zaseda nad »Dacom«

jih je ustavila. Napadli so žandarmerijo, nemški občinski urad in pošto. Borci so zaplenili na žandarmerijski postojanki veliko orožja, municije in vojaških oblek. Zaplenili so ves nemški občinski arhiv in ga na dvorišču zažgali, vmes tudi zaupne nemške podatke. Napad je bil do potankosti organiziran in med borbo parti-zani niso utrpeli žrtev. Po končani borbi je borec Jurček Lib-nik z daljnogledom opazoval z Vegrada, kako poteka umik po uspelem napadu. Nemški žandar, ki se je zavlekel v skrivališče na žagi v Stahovici, ga je opazil in streljal nanj. Padel je na Vegradu, kjer je danes postavljen spomenik, zadaj pa prosvetni dom.

Predsednik krajevnega odbora Kamniška Bistrica Franc Kregar,

tudi star prekaljen borec, je ob letošnji proslavi krajevnega praznika spregovoril na slavnostni seji o preteklih težkih časih, ki so borce postavili v tista borbena doživetja, mladini pa pokazali, čigava je zasluga, da smo na svoji zemlji svoj gospodar.

Ves spored slavnosti je dal primeren poudarek zgodovinskemu prazniku.

Ljudska tehnika dobila nove prostore

Vsa leta nazaj, od osvoboditve dalje, je Ljudska tehnika v Kamniku slabo delovala, razen nekaterih sekcij, ki so si z dobro organizacijo in požrtvovalnim delom ustvarila lastna finančna sredstva ter si priskrbeli tudi prostore. Največji problem so bili prostori, teh je v Kamniku malo, zato delo nekaterih sekcij sploh ni bilo mogoče. Ker pa vedno pogosteje poudarjamo: tehniko mladim, zato moramo vključevati v naše sekcije tudi predšolske otroke, smo morali nekje najti prostore. Občinski ljudski odbor je z razumevanjem sprejel naše težnje in nam dodelil prostor v bivši vajeniški šoli v Mekinjah.

Ti prostori so zaenkrat še prazni. Da bi jih lahko opremili, smo prosili vsa podjetja v občini za pomoč. Prvi rezultati naše akcije se že kažejo. Podjetje »Kamnik« je darovalo opremo za prostor foto-kino kluba — za to se jim iskreno zahvaljujemo. Upamo, da ta primer ne bo osamljen, saj se morajo delovni kolektivi zavedati, da je od dejavnosti ljudske tehnike odvisna tudi pravilna usmeritev mladine v poklice, tiste mladine, ki bo v prihodnosti prevzela v naših podjetjih odgovorna mesta.

Ob tabornem ognju s pripadniki JLA v Godiču

Majhna enota pripadnikov JLA, ki se je mudila v naši vasi na dan vstaje srbskega ljudstva, je pripravila ob tabornem ognju srečanje z občani naše vasi. Za čuda naglo se je zbralo ob ognju mnogo naših vaščanov od najmanjših do najstarejših. Vojakji so pripravili pester kulturni program, ki je obsegal pesmi in plese naših narodov, major Škok pa je pripovedoval svoja doživetja iz narodnoosvobodilnega boja, kar je vaščane zelo navdušilo. Ob koncu so vzklikali naši armiji, budnemu stražarju naše neodvisnosti. Večer sam pa je pokazal, kako so naši ljudje in JLA tesno povezani, in potrdil, da sta brat-

stvo in enotnost Jugoslovanov živi resnici socialistične skupnosti.

DRAGI UREDNIK!

Pišem Vam iz Pančeva, kjer služim vojaški rok. Rad bi Vam povedal svoje želje.

Preden sem šel k vojakom, sem bil zaposlen pri podjetju »Meso« v Kamniku. Pred kratkim sem poslal uslužbenecem tega podjetja razglednico s pozdravi. Ti pa so mi poslali 4300 din. Bil sem presenečen in obenem vesel, da me moji tovariši niso pozabili. Lepo se jim zahvaljujem in jim želim obilo uspehov pri njihovem delu.

Janez Brlec,

v. p. 5000-15 2 Pančevo

Razstave likovne umetnosti

Že v prejšnjih letih v našem lepem mestecu ne docela zanemarjeno skrb za umetnost v barvah in podobah razvija v zadnjem času od svoje ustanovitve dalje kamniški muzej in s tem podpira potrebo našega človeka po lepoti. Vrsta dobro obiskanih razstav s področja likovne ustvarjalnosti v preteklih mesecih kaže, kako so take prireditve potrebne, ne le za ustvarjalce teh lepotnih vrednot, ki v njih najdejo poleg spodbude za nadaljnje delo tudi družbeno priznanje, ampak še prav posebno za obogatitev duševnega sveta delovnega človeka. Muzej opravlja s prirejanjem teh razstav važno družbeno-kulturno poslanstvo, saj je znana resnica, da nam je bila likovno estetska vzgoja vse do osvoboditve in še precej časa po njej najbolj odmaknjena in da je pri naših ljudeh zlasti tu najti dokaj neizčrpanih pojmovanj in precejšnje pomanjkanje poznavanja in ločevanja pristnega od nepristnega. Gotovo je, da zahteva takšno estetsko vzgojno delo mnogo časa in da se bodo šele z vztrajnim in premišljenim nadaljevanjem takšnih razstav mogli pokazati zaželeni učinki in uspehi.

Med razstavami moramo posebej omeniti uspehe domačih likovnih ustvarjalcev, ki so vsak s svoje strani nedvomno mnogo prispevali k tako pojmovani druž-

beni estetski vlogi umetnosti.

Aladin Lanc, akademski kipar in slikar, profesor risanja na I. osnovni šoli, je v svoji delavnici izbral za razstavo akvarele, ki dovolj jasno ponazarjajo njegovo razpoložensko ustvarjalnost in zamišljeno predanost lepotam naše bližnje okolice. Njegove slike, polne vzdušja letnih časov, tekočih voda, cvetja in oblakov, so polne dinamike. Njegova barvna kompozicija je prilagojena objektu, ki ga slika, risba pa je podreja skali nežnih barvnih tonov, to pa pričara sugestivno vzdušje na gledalca. Slikar je razstavil samo najnovejša dela zadnjih dveh let, zato so tudi slike, barvno in oblikovno uglašene, nudile gledalcu enoten vtis in zaključeno celoto.

Polde Mihelič, profesor risanja na osnovni šoli v Litiji, je razstavil 19 olj in 4 akvarele. To je bila njegova prva samostojna razstava v Kamniku. Najraje slika kmečke bajte s slamnato streho in razne motive iz kmečkega življenja (n. pr. ženo, obloženo s suhljadjo, orače itd.). Njegova umetnost se po načinu obdelave zamisli in po svojskosti po eni strani približuje primitivizmu, po drugi pa realizmu. V Miheličevih slikah se kaže ljubezen do domače grude, do tiste nepokvarjene pokrajine, ki je ne motijo zgradbe, betonske ograje in našemu pokrajinskemu obeležju tuji

transformatorji... Tudi v svojih akvarelih je pričaral prijetno domačnost naše zemlje.

Karel Zelenko, akademski slikar, profesor risanja v Ljubljani, je ob slovesu iz Kamika razstavil svoje grafične risbe, v katerih prikazuje človeka sredi modernih štremljenj in visokih gradenj.

Lojze Perko, akademski slikar, je s svojo prvo samostojno razstavo v Kamniku pokazal, da ne išče za vsako ceno novih poti, ampak stoji globoko zasidran v domači zemlji. Njegova osebnost je neločljivo povezana z Notranjsko in prelepim Cerknjskim jezerom. Zdi se, da bi brez tega čudovitega koščka naše zemlje ne bilo Perka in njegove prisrčne in poštene umetnosti. Pri njem ne gre v zadnjem času za pomembno barvno prelomnico in novo kvalitetno barvnega vrednotenja. Slike preprostih ljudi, zimskih pokrajin, polj in vasi kažejo razkošje barvne ubranosti.

Na razstavi je najbolj ugajala slika »Venec za sina«, ki govori o velikem času naše preteklosti, o velikih žrtvah in notranji bolečini. Vredno pa je še omeniti, da je Perko ob zaključku razstave poklonil lepo sliko muzeju in s tem ustvaril osnovo novi slikarski galeriji na zapriškem gradu. Vsekakor lepa in uspela gesta kamniškega umetnika. Bi je ne bi pomenjali tudi ostali?

Razvoj Kamniške Bistrice je bil po vojni zelo ploden. Na praznik so v Praprotnem v Zakalu odprli vodovod. Slavnost je pričel z govorom predsednik občine France Vidervol. Popoldne je bila slavnostna seja s kulturnim sporedom. Vse je bilo lepo pripravljeno. Če si prislunhl preživelim borcem, si zvedel zgodovino kraja.

Prosvetni dom, ki stoji na zgodovinskem mestu na Vegradu, je po sklepu odbora na slavnostni seji dobil ime Jurčkov dom na Vegradu.

Ce se kdaj zbere množica domačinov, se jih zbere največ na ta dan. Ne samo zaradi zgodovinskega dneva, ampak zaradi grobov v Črni, nad Solo v Stranjah, na Černivcu in vsega, kar so v tem kraju ljudje pretrpeli, za svobodno življenje. France, Ciril, Polde in Miha se snidejo z vsemi, ki so bili v borbi, in obujajo svetle spomine iz preteklosti.

V. D.

Pišejo nam...

Iz mnogih krajev naše občine prinaša naš časopis ljube ali manj zanimive prispevke, o Motniku smo doslej molčali. To pa verjetno tudi njim samim ni prav, zato se je opogumila preprosta domačinka Pepca Slapnik in napisala nekaj vrstic.

Motnik je bil pred stoletji eden najznamenitejših in najstarejših trgov na Kranjskem. Daleč naokoli je slovel po svoji obrti. Čas pa marsikaj spreminja, tako je tudi naš trg postal skromno naselje, ki bo, kot kaže, sčasoma pozabljen.

Kakor so bili nekaj naših predniki ponosni na svoje tržnice pravice, tako smo danes mi ponosni na našo mlajšo generacijo. Iz tega skromnega naselja se izšola toliko mladine kot malokje. Lahko se ponasamo z zdravniki, profesorji, inženirji, učitelji. No, kaže, da tudi mlajši ne bodo zaostajali. Zaradi tega pa Motnik tudi izumira, saj se vsa mladina šola ali pa se zaposli v industrijskih krajih.

Kako smo si pred leti želeli zgraditi novo dvorano. Ko pa se nam je želja izpolnila, nimamo mladine, ki bi nastopala na odru. Tako vedno obstajajo problemi. Sicer že pripravijo naši starejši igralci sem ter tja kakšno predstavo, tudi Spitalčani nas obiščejo, merda včasih tudi kak tuj ansambel, vendar ne moremo govoriti o pravem kulturnem življenju.

Največkrat je v gosteh v tem samotnem gorskem kotičku ljubi mir. Marsikdo bi si privoščil pri nas oddih, ko bi vedel, kakšen zrak veje z naših gozdov.

Lansko leto smo se pripravljali, da bi nas obiskal kak turist; zato je tudi turistično društvo razpisalo skromno nagrado za tiste, ki bodo imeli vse leto na oknih rože, urejene vrtove in snažna dvorišča. Pa smo vse leto pridno pomotali, belili hiše, na mah so na oknih zrastle begonije, pelargonije, petunije, sploh rože vseh vrst. Pa je hodila komisija, enkrat, dvakrat, trikrat. In res je imela težko delo. Komu dati nagrado? No, in so jo »pogruhtali«. Rekli so — vsakemu malo—. Pa naj potem še kdo reče, da Motničani niso pametni...!

Trikrat več predelanih povrtnin kot lani

Franc Zore - Nande je od 1953. leta usmerjal vse svoje sile v razvoj Živilske industrije Kamnik. Vseh 10 let je bil kot direktor podjetja zvest in delaven član svojega sicer po številu ne velikega, pač pa po ustvarjanju bruto dohodka močnega kolektiva.

Ko odhaja na novo, prav tako odgovorno delovno mesto, mu njegov dosedanji delovni kolektiv in sploh Kamničani, ki ga poznamo tudi kot izredno delavnega družbenopolitičnega delavca, želimo v nadaljnjem delu prav tak uspeh, kot ga je imel doslej.

Rezultati v Živilski industriji Kamnik, moramo reči, so tudi rezultati njegovih prizadevanj. S svojim kolektivom je postavil podjetje na zdrave, krepke temelje, kar dokazuje poleg drugega tudi novi moderni objekt, v katerega se podjetje seli sedaj.

Prizadevni kolektiv Živilske industrije v Kamniku bo torej v naslednjih dneh končno prišel do tako zaželenih svetlih, zračnih in dovolj velikih delovnih prostorov. Kdor je kdaj obiskal obrat Eta in si ogledal delovne pogoje, v kakršnih je kolektiv živel in delal, mu bo razumljivo, zakaj delavci

slej že milijone narodnega dohodka. Zelo zgovorno o tem prizadevanju priča podatek, da so lani dosegli na enega zaposlenega 4 milijone 800 tisoč dinarjev celotnega dohodka. S tem so se med podjetji živilske stroke v državi uvrstili na drugo mesto.

Da je kolektiv Živilske indu-

Skoraj neopazno je v zadnjem letu v bližini tovarne Svilanit na Perovem zrasla moderna industrijska zgradba, Marsikak opazovalec je menil, da gre za zgradbo podjetja Svilanit. Marsikoga, ki že ve, da bo v novih prostorih kmalu začel proizvajati kolektiv Živilske industrije, še vedno moti to, ker nova zgradba nima običajnega tovarniškega dimnika. Toda o tem, nekaj tako, resneje.

strije napel vse sile za čimvečjo produktivnost in rentabilnost kaže tudi podatek, da se je lani v obratu ETA povečala produktivnost nasproti l. 1960 za 36%. Pri tem pa ne gre za nikakršne bistvene spremembe v tehnološkem postopku oziroma v izboljšanju mehanizacije. Vse povečanje storilnosti gre na račun večjega prizadevanja delavcev, njihovih večjih fizičnih naporov. Spričo tega ni čudno, če je delež osebnih dohodkov v celotnem prometu še vedno prek 12%.

Toda pustimo sedaj številke, ki so pravzaprav že preteklost, in raje pogledimo, kako se je kolektiv Živilske industrije pripravil na povečano proizvodnjo.

V novi objekt in nove stroje ter naprave so v Živilski industriji vložili okrog 141 milijonov, od tega doslej prek 105 milijonov lastnih sredstev. V novih, svetlih prostorih bo dovolj prostora tudi za sodoben notranji transport, ki v sedanjih razmerah ni bil mogoč.

Naj sedaj še odgovorimo na vprašanje, zakaj nova tovarna nima dimnika. Reči je treba, da imamo tu opravka z edinstvenim primerom kooperacije v naši občini in še daleč naokoli. Kolektiv Svilanit in Živilske industrije sta se namreč domenila, da bosta parovodno za tehnološki postopek in za

njave. Tudi dosedanje lesene kadi za proizvodnjo gorčice bodo zamenjali s salonitnimi. K povečanju produktivnosti bo mnogo prispeval moderni polnilni stroj, tekoči trak in stroj za pomivanje kozarcev, na katerem bo moč v eni uri oprati okrog 2800 kozarcev. Skladišča v ETA doslej prak-

tično sploh niso imeli. Sedaj pa bodo v novi zgradbi pridobili tako skladišče surovin kot skladišče izdelkov. Za vsaj približno predstavo naj povemo, da v sedanjem obratu dnevno napolnijo z gorči-

V novi zgradbi sodobna oprema: Stroj za pomivanje kozarcev in tekoči trak

co prek 10.000 kozarcev. Predvidevajo pa, da bodo v enem letu proizvodnjo gorčice podvojili, medtem ko bodo predelavo povrtnin že letos trikrat povečali. V Živilski industriji menijo, da bodo z večjo mehanizacijo znatno vplivali na znižanje cen svojim izdelkom.

Zaradi pomanjkanja zelenjave v zimskem času, je predelava povrtnin zelo pomembna. Zato je podjetje letos sklenilo odkupne pogodbe s proizvajalci povrtnin za prek 200 ton. Prizadevajo si, da bi čimveč pridelkov odkupili na bližnjih območjih, zlasti pa na območju kamniške občine, vendar ugotavljajo, da kmetijske organizacije na območju Kamnika niso pripravljene za tako sodelovanje.

Naj spregovorimo na koncu še nekaj besed o izredno perspektivnem proizvodu, ki ga uvaja kolektiv. To je umetna gojitev kukumakov. Prvi poskusi v Mengšu so povsem uspeli. Prvi kilogrami teh gob so že lani prišli na tržišče, vendar je proizvodnja za sedaj še skromna. Lani so jih vse leto pridelali okrog dve toni. V sodelovanju s kmetijskim inštitutom so uspeli doma vzgojiti tudi podgobe, ki so ga morali doslej uvažati.

Načrt za povečanje proizvodnje kukumakov predvideva že v prihodnjem letu 150 ton, v letu 1970 pa kar 2 toni gob na dan. Seveda bodo morali v »farmo kukumakov« investirati okrog 370 milijonov, ki jo bodo kmalu bogato obrestovali. Zelo ugodne so mož-

nosti za izvoz teh proizvodov v Zahodno Nemčijo, Italijo in Avstrijo. Torej perspektiva, ki jo ima pred seboj kolektiv Živilske industrije, je jasna in kaže, da bo ta delovni kolektiv v novih delovnih pogojih ustvaril še večje uspehe.

Fr. S.

Novi ekonomisti

Na oddelku za izobraževanje zaposlenih ekonomske srednje šole v Ljubljani je bila na kamniški gimnaziji že druga matura. Pred štirimi leti se je vpisalo v ta oddelek 23 slušateljev, do konca pa jih je vztrajalo 14. Ti so delali po starem učnem načrtu, ki je predvideval štiriletno šolanje. Za zaključni izpit so maturanti oddali naloge iz ekonomskega področja, ki zajema komunalno gospodarsko problematiko in gospodarsko problematiko podjetij. Od 14 kandidatov jih je v junjskem roku opravljalo zaključni izpit 11, trije pa ga bodo jeseni. Z odličnim uspehom sta opravila izpit 2, s prav dobrim 2, z dobrim 3 in z zadostnim 4 dijaki. Odlična sta bila Marija Škarja iz Mengša in Miroslav Slabajna iz Kamnika, ostali absolutni ekonomski šole pa so še Danijela Blejč, Janez Kosmač,

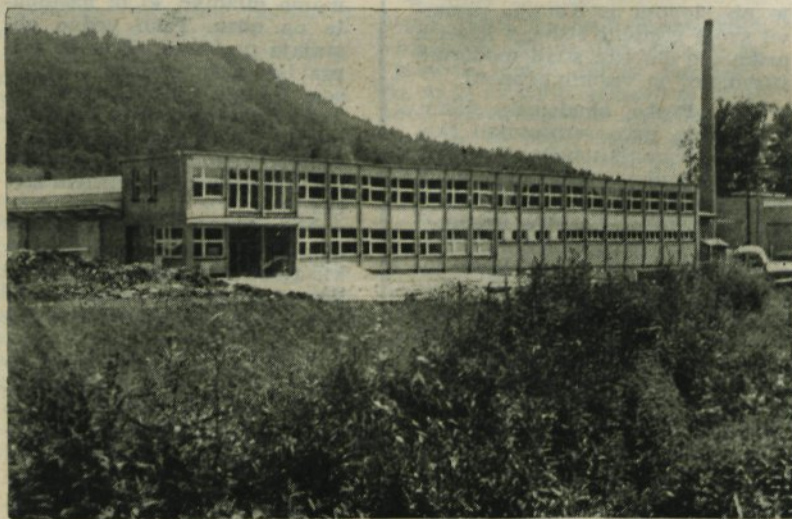
Hedvika Kranjc, Marija Lukan, Franciška Peršin, Franc Rutar, Ljudmila Šetinc in Franciška Uršič. V januarskem roku bo opravljal zaključni izpit tudi tretji letnik, ki dela po novem triletnem načrtu.

TABOR V KAMNIŠKI BISTRICI

Prvomajske počitnice so kamniški taborniki preživali na Prédaslju v Kamniški Bistrici.

Sotor so postavili na majhni jasi. Pod vodstvom voditeljice Metke Sluga je bilo življenje v taboru veselo in prijetno. Sončne dni so izrabili za izlete v prelepe Kamniške planine. Starejši so obiskali Pastirce, mlajši — »medvedki« — pa Žagano peč, rokovnjaške jame in Orglice.

Nepozabna bodo ostala v mladih srcih doživetja na izletih, ob tabornem ognju.

Moderna industrijska zgradba: Nov obrat ETA na Perovem

tako težko čakajo, da se bodo vselili v nove prostore. Človek lahko da samo vse priznanje temu kolektivu, ki je v tesnih, mračnih prostorih bivšega hleva in z zelo zastarelimi stroji ustvaril do-

ogrevanje črpal iz skupne kotlarne v Svilanitu. To bo Živilski industriji znatno zmanjšalo investicijske stroške.

V velikih halah že montirajo salonitne kadi za predelavo zele-

Telesna vzgoja v šoli in tekmovanja

25. maja je mladina Jugoslavije proslavila svoj praznik Dan mladosti. Tudi kamniški mladinci so nestršno pričakovali ta dan, saj je bil določen za tekmovanje v atletiki. Ze ob pol osmih zjutraj se je zbralo na igrišču 216 mladih tekmovalcev in nestrpno pričakovalo pričetek tekmovanja. Na razpis so se odzvali le učenci obeh osemletk v Kamniku in

31,75 m, najboljši rezultat petošolk pa je 28,75 m. Pionirji 5. in 6. razredov pa so tekli na 60 m. Najboljši čas, 8,6 sek., je dosegel Gjurin. Najdaljši skok je bil 4,70 m, najdaljši met žogic pa 49 m.

Mladinke 7. in 8. razredov so tekle na 60 m, najboljši čas je bil 9,6 sek., katerega so dosegle tri mladinke. V skoku v daljino je

150 m. Najboljši rezultat v metu krogle pa je 9,80 m.

Popoldne istega dne so imeli mladinci gimnazije medrazredno tekmovanje v košarki. Tekmovalce so štiri ekipe in odigrale štiri tekme. Sodelovalo je 64 tekmovalcev. Na prvo mesto so se uvrstili mladinci 3. razreda gimnazije, drugo mesto so pa zasedli četrtošolci.

V počastitev Tedna mladosti so učitelji telesne vzgoje 30. maja organizirali tekmovanje v igri »med dvema ognjema«, in to za 3. in 4. razred osnovne šole. Zal je slabo vreme preprečilo udeležbo okoliških šol, tako sta zopet tekmovali samo obe kamniški osemletki. Ta igra je v nižjih razredih zelo priljubljena, zato tudi tu ni manjkalo mladih navijačev in veselja nad zmago. Zopet so zmagali pionirji II. osemletke, medtem ko so pionirke I. osemletke priletole zmago svoji šoli. Tekmovalo je 88 pionirk in pionirjev.

V zadnjem tednu v maju so pripravili višji razredi I. osnovne šole medrazredno tekmovanje v rokometu. Tako so izbrali reprezentanco vsakega oddelka in v torek, 4. junija, so tekmovali proti II. osnovni šoli. Pionirke šestih razredov so igrane neodločeno, sedmi razredi II. osemletke so zmagali, osmi razredi pa so bili boljši na I. osemletki. Pionirji-sedmošolci in osmošolci so priletole zmago II. osnovni šoli, šestošolci pa I. osnovni šoli. Skupno se je pomerilo v 15 tekmah 330 tekmovalcev.

V četrtek, 6. junija, pa je stadion zopet oživel. Ta dan je bil namenjen merjenju moči pionirjev od 1. do 4. razreda. Naši najmlajši so tekmovali v teku na 20 m, 30 m in 40 m. skoku v daljino in metanju krogle. Zelo lepe rezultate so dosegli: mladi Carič, ki obiskuje 3. razred, je skočil v daljino 104 cm; četrtošolka Gabričeva je skočila v daljino 358 cm in Zupančičeva, ki je vrgla polnjeno žogico 35 m daleč. Tudi za to tekmovanje so pra-

vočasno vedele vse šole, pa vendar se je odzvala poleg kamniških šol, samo osnovna šola Mekinje.

Solsko leto je končano, s tem pa tudi šolska tekmovanja. Program, ki so si ga zadali učitelji telesne vzgoje, so izvedli v celoti. V ponedeljek, 10. junija, so tekmovanja zaključili z odbojko. Skoda le, da so pri vseh teh tekmovanjih okoliške šole stale ob strani. Upamo pa, da bodo drugo leto poslali učence na tekmovanja, ki so namenjena pionirjem in pionirkam vseh osnovnih šol občine Kamnik
N. Š.

Izredno lepa lovska sreča na pragu Kamnika

Med tednom sem srečal dva razigrana člana kamniške zelene bratovščine. Z lovci zelo rad govorim, ker vse prav »po pravici povedo« kot na primer ribiči, pa recimo tudi čebelarji in drugi taki izredni ljubitelji narave in njenih živalic. »Skoraj nikoli« se ne bahajo. No, tako skromna sta bila tudi ta dva. Pobaral sem ju, kakšno lovske srečo sta imela ta dan.

Prvi izmed njiju, lepo okroglega in rdečeličnega obraza, mi za dovoljen pravi: »Lisico sva odstrelila.« Pokazal mi je odrezan vršček lisičjega repa. No, pri lovcih ne smeš biti nikdar preveč radoveden, in nisem hotel preverjati, če ni morda lisičji repek že starejšega izvora pripravljen za več primerov morebitnega reševanja lovske časti. »V redu,« sem dejal, »odstrelila sta lisico.«

Drugi, tih in suhljat, človek bi dejal, senca prvega, mi ni mogel kaj posebnega povedati, a vendar se mi je zdelo, da ga nekaj tare. »Pa vi,« pravim, »Nič.« Bil je sumljivo tih. Nerodno je siliti v človeka, posebno še v lovca, če ni razpoložen. Za naprej sem jima zaželel še boljši pogled in se jima najbrže zameril. »Zdravo!« — »Zdravo!«

Drugo jutro je stal pred Planinko v Kamniku moped, naložen z divjim prašičem, uplenjenim prejšnjega dne. Voznik mopeđa je bil tisti drugi iz našega razgovora, ki ga je prejšnji dan nekaj trlo. Ugotovil sem, da v resnici ni tako tih. Pravi, da je ob treh zjutraj odšel nad Olševke, kjer je prejšnji dan streljal na prašiča. Zda, ko je bil plen trdno navezan na mopedu (tihu povedano, bil je nekaj kilogramov težji kot lovec), je bila njegova govorica že bolj lovska. »Ko se je zdanilo,« mi je pravil, »je nekaj sto metrov lazil celo po kolenih med trnjem in robidovjem po sledi krvi in ugotovil, da je imel dober odstrel.«

Pri iskanju plena je bil, razumljivo, nervozen, in mu je čisto verjetno res zmanjkalo cigaret, ki jih je moral kupiti v Kamniku; navezani plen pa ga je čakal ob robu glavne ulice, tako da so si ga kamničani lahko z zanimanjem ogledovali in so morali pogledati tudi zadovoljnega in nasmejanega lovca.

Skupina divjih svinj, ki je takrat prišla izzivat kamniške lovce tik pred sam Kamnik, da jih je videti večkrat okrog Palovč, kamor sta namenjena v teh dneh tudi naša lovska znanca.

Dragu in Silvu želimo še v naprej dober pogled in zdrave lovske vedrine,

osnovna šola Komenda-Moste, čeprav so pravočasno obvestili vse šole v občini.

Tekmovanje je bilo posamič za vse višje razrede. Tako so pionirke 5. in 6. razredov tekle na 50-metrski stezi. Najboljši čas, 8,3 sek., je dosegla Vavpetičeva iz II. osnovne šole. V daljino je najboljša šestošolka skočila 3,92 m, vendar so tudi štiri petošolke preskočile značko 3,50 m. Pri metanju žogic so šestošolke dosegle

bila najboljša Travnova, skočila je 4,20 m, v višino pa sta dve tekmovalki preskočili 125 cm. Kroglo je najdlje vrgla Mavserjeva, in sicer 9,16 m.

Mladinci so tekmovali v teku na 80 m, in je zelo dober rezultat dosegel Rifel, 10,9 sekund. Lepe, dolge skoke je imel mladi sedmošolček Ponikvar, in je bil njegov najdaljši skok 5,28 m, osmošolček Flerin pa je skočil v višino

KULTURA — KULTURA — KULTURA — KULTURA — KULT

Lira na Koroškem in doma

Kamniška Lira, najstarejše slovensko pevsko društvo, je letos zaključila 81-letnico svojega dela. V maju je gostovala na Koroškem s koncertom v Železni Kapli. S tem je vrnila obisk tamkajšnjemu pevskemu zboru, ki je pred letom gostoval v Kamniku. Koroški znanci so pevce Lire navdušeno sprejeli. Ob polni dvorani je zbor izvajal program narodnih pesmi raznih narodov in slovenske narodne pesmi. Navzoči so bili tudi dr. Fran Zwitter, predsednik Slovenske prosvetne zveze, ki je organizirala gostovanje, tajnik I. Kokot in znani koroški glasbenik Foltej Hartman. Po koncertu so poslušalci, ki so prihili iz vseh sosednjih vasi, še dolgo ostali v dvorani in pozdravljali pevce. Govorniki so na pozdravnem večeru poudarjali posebej zanimivost programa, da poslušalcem posredujejo tudi narodne pesmi drugih narodov, saj pesem sega prek vseh meja in družij narode.

Naslednji dan je bila Lira v Celovcu gost slovenske redakcije radia Celovec, ki je posnel ves program za svoje redne oddaje. Pevce je prišel pozdravit tudi naš generalni konzul v Celovcu tov. Trampuž. Na povratku so se pevci ustavili na Gosposvetskem polju pred knežjim kamnom in s

pesmijo pozdravili pomembne priče slovenske zgodovine.

Slovenska prosvetna zveza je povabila Liro na veliko prireditve, ki bo prihodnje leto ob 70-letnici Einšpilerjeve in Slomškove proslave. Na tej proslavi je sodelovala tudi Lira in prejela v spomin velik srebrni pokal.

Radio Celovec je v popoldanski slovenski oddaji 6. junija oddajal prvi del Lirinega koncerta. V uvodu je poudaril pomembnost Kamnika kot letoviškega in industrijskega mesta in na kratko omenil zgodovino najstarejšega slovenskega pevskega zbora, ki je bil to pot že tretjič na Koroškem. Drugi del koncerta je Radio Celovec oddajal 12. julija ob pol 15. uri.

Koncertni program, ki ga je Lira izvajala na Koroškem, je ponovila tudi na svojem rednem koncertu junija v veliki dvorani Doma v Kamniku. Kljub slabemu vremenu je bila dvorana dobro zasedena, občinstvo pa je ob vsaki pesmi z dolgotrajnim ploskanjem izražalo svoje zadovoljstvo. Zbor Lire sodi brez dvoma med naše najboljše pevске zборе in častno zastopa Kamnik v naši vokalni glasbi. Prvič je tokrat dirigiral prof. Samo Vremšak, ki ga je občinstvo toplo pozdravilo.

Turistični seminar

Turistično društvo je organiziralo dvodnevni seminar za mlade turistične vodiče. Udeležilo se ga je 14 dijakov gimnazije. Na seminarju so obravnavali zgodovino, prirodne znamenitosti in še kulturnometniške spomenike kamniškega turističnega okoliša. Predavali so predsednik turističnega društva dr. Frantar, prof. Zika in znani turistični organizator dr. Vatovec.

Otroci na letovanju

Občinska zveza prijateljev mladine je v soboto, 22. junija, poslala na letovanje ob morju prvo skupino 90 otrok. Kakor lani, bodo tudi letos letovali v Puli. Prvo skupino je vodil Slavko Šolar iz Most. Druga skupina, pod vodstvom šol. upravitelja Šteblaja iz Stranj, pa je odpotovala 13. julija, v avgustu pa bo šla zadnja skupina.

Največja letošnja športna prireditev v Kamniku

Tretje srečanje najboljših slovenskih dirkačev

Nedvomno je vsakoletna cestno hitrostna dirka za prvenstvo LRS v Kamniku največja športna prireditev na našem območju. Zlasti pa to lahko trdimo za letošnjo dirko, ki je tako po številu tekmovalcev kot po številu gledalcev preseгла vse dosedanje. Ob 2000 m dolgi krožni progi se je 19. maja zbralo okrog 10.000 gledalcev, ki so z navdušenjem bodrili drzne motoriste, zlasti domače tekmovalce, najbolj pa našega Janka Štefeta, ki je tokrat odnesel dve zmagi.

Že dopoldanskem treningu je prisostvovalo veliko ljubiteljev tega športa. Ko pa so se po štirinajsti uri začele z vseh strani zgrinjati številne kolone motoriziranih gledalcev, kolesarjev in pešcev, je kazalo, da bodo presežena vsa pričakovanja glede udeležbe. To se je tudi zgodilo. Dosslej na nobeni športni prireditvi v Kamniku ni bilo toliko ljudi.

Odlični rezultati in napete borbe med tekmovalci v posameznih kategorijah so pritegnile slehernega izmed gledalcev. V kategoriji do 50 ccm je brez posebnega napora zmagal Janko Štefe, Kamnik. Najbolj zanimiva pa je bila dirka motorjev do 125 ccm, kjer so se vodile ostre borbe med odličnim tekmovalcem Breznikom iz Ljubljane in našim Štefetom. Žal pa je Breznik zaradi okvare na motorju zaostal za dva kroga in je tudi drugi zmagoval-

ni venci dobil Janko Štefe, ki je v odlični vožnji pokazal, da je vreden naslova državnega prvaka.

Atrakcija dneva pa je bil ponovno stari kamniški znanec Aleš Mrzel iz Murske Sobotice, ki je v kategoriji motorjev do 250 ccm zasedel prvo mesto in največjo hitrost. Le nekaj malega je manjkalo, da bi presegel svoj lanskoletni čas — dosedanji rekord proge.

Velja omeniti tudi dirko prikolic, kjer smo ponovno videli starega veterana Mirka Hrasta iz Tržiča, ki pa se je to pot moral zadovoljiti s tretjim mestom. Najboljši čas v tej skupini pa je dosegel Worbort Salobir iz Celja.

Prek dve uri in pol trajajoča prireditev, v kateri se je pomerilo čez 50 najboljših slovenskih motoristov, je navdušila številno občinstvo.

Tudi organizatorji dirke, člani

Tudi letos najboljši mladi Aleš Mrzel iz Murske Sobotice

AMD Kamnik, so bili zelo zadovoljni s potekom. Predstavniki Avtomotozveze Slovenije so se zelo pohvalno izrazili o brezhibni organizaciji prireditve, ki jo je

vodilo preko 150 ljudi. Tudi predstavniki tiska so bili letos zelo zadovoljni, saj so neposredno po končani tekmi imeli na voljo vse podatke.

junaka letošnje opatijske dirke, potem bi to bil Janko Štefe iz Kamnika.

Na motorju Tomos D5 50 ccm je Janko dokazal, da lahko mlado podjetje Tomos enakovredno konkurira mnogo bolj znanim in renomiranim tovarnam v svetu. Pred Jankom se je plasiral le Nemeč Peter Ezer, ki je tekmoval s strojem Honda. Zaradi nekoliko slabšega starta je Štefe v začetku zaostal za Nemcem in bil nekaj časa celo četrti za Švicarjem Rutom in našim voznikom Bernetičem. To je bil torej handicap v začetku dirke. Toda Jan-

ko se je zanesel na svoj D5 in izkoristil vse že znane možnosti tega strojčka. Kmalu je uspel prehiteti Bernetiča in nato še Švicarja Ruta in si priboril svoj največji uspeh — odlično drugo mesto. Vozil je s povprečno hitrostjo 94 km na uro.

Če upoštevamo, da »Tomos« na to dirko ni prišel s svojimi specialkami, s katerimi se je že proslavil v svetu, pač skuša plasirati malolitražne stroje, potem lahko rečemo, da je Tomosov D5 z Jankom Štefetom v dvoboju s Hondom zmagal. F. S.

SAH — SAH — SAH — SAH — SAH — SAH — SAH — SAH —

Šahovski turnir v Kamniku in Domžalah

V Kamniku so šahovski turnirji redki. Že od leta 1960 domači šahisti niso imeli prilike, pomeriti se z močnejšimi igralci iz drugih krajev. Domžalski in kamniški občinski šahovski odbor sta zato organizirala turnir, ki se ga je udeležilo 24 igralcev v dveh skupinah. Prva polovica turnirja je bila odigrana v Kamniku, druga pa v Domžalah. Turnir je bil odigran kot spominski turnir »Hering-Zupančič«. Ob otvoritvi turnirja 23. junija v dvorani Delavske univerze v Kamniku se je predsednik občinskega šahovskega odbora Kamnik prof. Zika v kratkih besedah spomnil obepokojnih šahovskih delavcev v našem okolišju.

Franc Hering, brivski mojster iz Domžal, je bil organizator in predsednik okrajnega šahovskega

odbora za kamniško-domžalski okoliš vso povojno dobo. Udeležil se je tudi vseh turnirjev in bil požrtvovalni organizator vseh šahovskih prireditev.

Gilbert Zupančič, upokojeni starešina okrajnega sodišča na Brdu, je nad 50 let sodeloval pri rasti šahovske igre na Slovenskem. Že leta 1903 je dr. Vidmar objavil v Slovianu svojo partijo z Zupančičem in jo ponatisnil v svoji knjigi »Pol stoletja ob šahovnici«. Mlajšim šahistom je bil vzgled požrtvovalnega šahovskega delavca.

V prvi skupini sta igrala mojstrska kandidata Jože Šiška iz Ljubljane in Zvonko Draksler iz Celja ter prvo in drugokategornički Joško Plahutnik in prof. Janez Sivec iz Ljubljane, Desimir

(Nadaljevanje na 11. str.)

Najboljši Jugoslovan letošnje Opatijske dirke: Janko Štefe na svojem popularnem Tomosu D-5

Velik uspeh Janka Štefeta v Opatiji

Mladi tekmovalac Janko Štefe, član kamniškega Avtomoto društva, je na dirkah za Veliko nagrado Jadrana 22. junija v Opatiji ponovno pokazal svojo veliko sposobnost.

Številni športni komentatorji nem drugem mestu v kategoriji so ob njegovem doseženem odličnem motorjev do 50 ccm v močni mednarodni konkurenci zapisali: če bi med domačimi tekmovalci iskali

Kamniško strelišče dograjeno

Pred nedavnim je predsednik občinske skupščine France Vidervol svečano odprl novo malokalibrsko strelišče v Kamniku. Dolgotrajne želje so izpolnjene. Naši

strelci bodo imeli sedaj boljše pogoje, da postanejo dobri tekmovalci tudi v malokalibrskih disciplinah.

Občinski strelski odbor je z do-

graditvijo strelišča izpolnil nalogo, ki si jo je zadal že leta 1957. Pred njim pa je še naloga, vključiti kar največ mladine našega območja v vrste strelskega športa.

Gradnja strelišča je potekala v več fazah; najprej so izravnali zemljišče ter zgradili kanalizacijo, zgradili strelski rov s kazalnimi mehanizmi, nato pa še strelsko lopo ter cestišče. Ta objekt je primerna nagrada aktivnim strelcem, ki so doslej požrtvovalno in uspešno predstavljali mesto Kamnik na številnih tekmovanjih po vsej republiki in

dosegali zavidljive uspehe. Po kratki otvoritveni svečanosti so častni gostje prvi streljali v novo tarčo. Najbolje je streljal Božo Janežič iz Kamnika. Sledilo je tekmovanje mestnih reprezentanc iz Jesenic, Domžal in Kamnika. Prvo mesto so dosegli Kamničani. Poudariti moramo, da so kamniški strelci opravili mnogo prostovoljnega dela, da bi čimprej dobili tako zaželeni in potrebni objekt. Vsa dela je vodil član strelske družine podjetja »Kamnik« gradbeni tehnik Lojze Korat.

Vabimo vse prijatelje strelskega športa, da se vključijo v naše vrste in pripomorejo, da bo ostal strelski šport vodilna športna panoga v našem mestu.

P.

Strelišče za malokalibrsko puško v Kamniku

OBČNI ZBOR SIND. SPORTNEGA DRUŠTVA KAMNIK

Pibernik najboljši športnik

V preteklem mesecu so se zbrali k rednemu letnemu občnemu zboru športnice in športniki SSD Kamnik. Stevilnim udeležencem zbora je prebral letno poročilo o delu društva tajnik društva Karel Potrato.

že kažejo prvi rezultati teh prizadevanj, ki bodo ob nadaljnjih naporih, verjetno že jeseni, še vidnejši.

Mlada teniška sekcija se organizacijsko lepo utrjuje. Posledice so vidne: eno najlepše vzdrževanih igrišč v Sloveniji, v slovenski ligi 5. mesto za člane in 9. ter 10. mesto za mladince in cela vrsta mladih igralcev — rezultat načrtnega dela teniške šole.

Kot komet pa je v pretekli sezoni zasvetila s svojo dejavnostjo smučarska sekcija. Cela vrsta uspelo organiziranih tekmovanj, tečajji za mladino, uspehi skakalcev itd. so res lepa in hkrati razveseljiva bilanca. Kaj vse lahko napravijo dobri funkcionarji! Iz vrst skakalcev so na občnem zboru izvolili tudi najboljšega športnika društva v času od junija 1962 do junija 1963 Klemena Pibernika, trenerja skakalcev in prvega člana društva, ki je poleg prek planiške velikanke.

Žal pa je delo drsalno-hokejske sekcije, čeprav je bila zima nad vse ugodna, povsem izumrlo in bo treba v prihodnji sezoni, mogoče v okviru smučarske sekcije, to dejavnost, ki ima tako ugodne pogoje, na vsak način poživiti.

Mladji plavači so si prizadevali, da bi organizacijsko utrdili svojo sekcijo. Lepo spričevalo zanje je organizacija pionirskega prvenstva SRS za lansko leto. S praktičnimi izkušnjami pretekle sezone upajo, da bo delo v sekciji letos že uspešnejše, da jim bo uspelo pritegniti tudi mladinke. Kar bi bilo potrebno tudi pri tenisu, kjer so, na žalost, delo z žensko mladino skoraj povsem opustili.

V razgovoru o poročilih so predvsem poudarili vzdrževanje športnih objektov, za kar bo potrebno dobiti neko stalno dotacijo iz občinskih sredstev. Ob sedanjem pomanjkanju teh sredstev, se na objektih, kot n. pr. na ograji okrog igrišč, slačilnicah, na atletski stezi, kopališčnih kabinah, dela velika škoda. Žal tudi

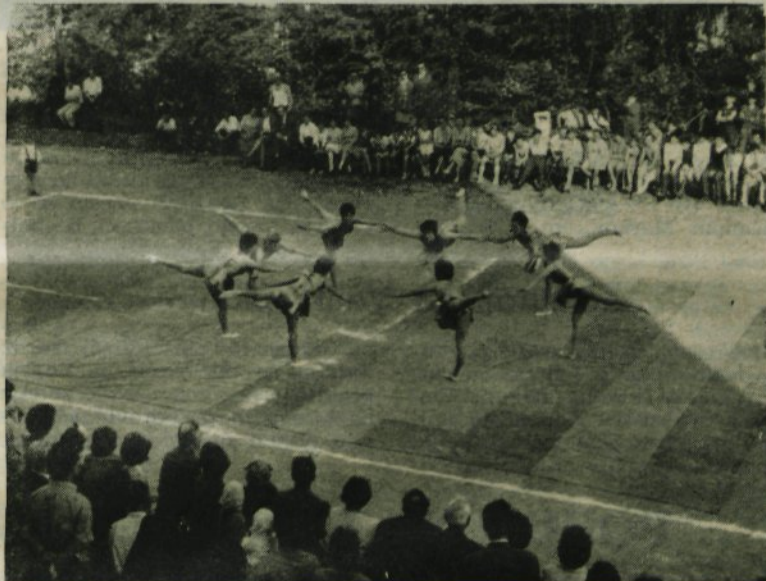
(Nadaljevanje na 12. str.)

Uspel nastop Partizana Kamnik

O Partizanu Kamnik je bilo v zadnjem času kaj malo slišati. Vzrok je iskati v dejstvu, da niso imeli dovolj delavnih vodnic in vodnikov.

Pravo življenje v tej organizaciji se je pokazalo šele letošnje pomlad. Ka jso se naučili, pa so pokazali na nastopu v nedeljo, 9.

ke in mladinke. Vadili so jih amaterski vodniki in vodnice: Cveta Matičič, Ksenija Sadnikar, Janez Maleš, Viktor Gantar in Viktor Prosen. Ti vodniki in vodnice, posebno pa načelnik Janez Maleš, so se zelo trudili in žrtvovali obilo svojega prostega časa, da je

junija, ko je 110 članov društva izvajalo zanimive in pestre vaje. Funkcionarji društva se vprašujejo, ali število članov ustreza številu prebivalstva v našem mestu.

Nastopili so le pionirji, pionir-

nastop uspel. Pripomoglo pa je tudi ozvočenje, ki ga je oskrbel Božo Matičič. Kljub slabemu obveščanju si je nastop ogledalo 300 gledalcev, kar dokazuje, da je v Kamniku dovolj zanimanja za takšne prireditve.

Šahovski turnir v Kamniku in Domžalah

(Nadaljevanje z 10. str.)

Bukovac iz Kranja, Rihard Lorberk, Vide Vavpetič in Vlado Ivačič iz Domžal ter inž. Milan Trbižan, Marjan Karner, Mirko Troha in Anton Trebušak iz Kamnika.

V drugi skupini so sodelovali igralci in sodelavci pok. Heringa in Zupanciča: Lojze Očepek iz Komende, Ivan Vidic in Lojze Jagodic iz Podgorja, Stefan Pogačar, Tone Narad, Branko Bračič in Lojze Ritonja iz Kamnika ter Ivo Sonc, Ivan Limbek, Ljubo Milič, Viktor Žitko in Peter Zupancič iz Domžal. Turnir je vodil okrajnin šahovski sodnik Lado Hren.

Turnir je vzbudil veliko zanimanje, saj je igro vedno spremljalo lepo število gledalcev. Takoj v začetku je povzročil veliko senzacijo najmlajši udeleženec Mar-

jan Karner, ki je v lepi igri premagal bivšega mojstrskega kandidata Vavpetiča. V obeh skupinah so bile napete in zanimive borbe. S tem turnirjem so kamniški in domžalski šahisti prispevali svoj delež k poživitvi šahovskega življenja na našem podežlju in k neprekinjenemu dviganju šahovske ravni našega šaha, ki zagotavlja Jugoslaviji nesporno drugo mesto na svetovni lestvici.

Končni rezultat turnirja:

A skupina: Ivačič 8,5, Draksler 8, Vavpetič 7,5, Šiška 7, Lorbek 6,5, Bukovec 6, inž. Trbižan 5,5, Troha 5, prof. Sivec 4, Karner 3,5, Prahutnik 2,5, Trebušak 2 točki.

B skupina: Milič 5, Sonc, Jagodic 7, Pogačar, Žitko 6,5, Zupancič 6, Limbek, Bračič 5,5, Vidic 5, Ritonja 4, Narad 3,5, Očepek 0,5 točke.

KLEMEN PIBERNIK, najboljši športnik SSD Kamnik

Prav posebnih uspehov v obdobju med obema občnima zboroma ni bilo. To velja zlasti za odbojkarški klub, kjer je bilo še najboljši II. moštvo, v katerem igrajo v glavnem mladinci, ki je doseglo 3. mesto v okrajni ligi. Najslabše so se uvrstile članice, ki ob odhodu vseh starejših rutiniranih igralk še niso bile kos ostalim ekipam I. slovenske lige. Z utrditvijo organizacije v klubu, treningov in z izboljšanjem finančnega stanja, ki je bilo lani v celotnem društvu spričo pomanjkanja sredstev prava ovira za nemoteno delovanje, pa se po zadnjih zmagah I. in II. moštva

Najboljši Mariborčani in Kamničani

V dneh od 28. do 30. junija je bilo v Kamniku teniško prvenstvo najboljših pionirjev Slovenije. Na lepo urejenih teniških igriščih je bil izmed 32 starejših pionirjev najboljši Goličnik (Branik, Mrb.), ki je v finalu prema-

Ostala mesta pa so zasedli: 5. Rep (Br.), 6. Jaušovec (Br.), 7. Vengust (Kamnik), 8. Lavrič (Olympia, Lj.) itd.

Pri mlajših pionirjih je z zmago nad Jauševcem (Br.) Zgaga

čan Vengust (ml.) pred Resnikom (Kamnik).

Zanimivo je, da so v zaključnih borbah sodelovali izključno igralci Branika in Kamnika, dočim so se morali Jeseničani, Kranjčani, Ljubljanci in Celjani zadovoljiti z nižjimi mesti.

Med pionirkami (samo 4 tekmovalke) je Pipanova (Branik) premagala tretjeplasirano Tomšeto in četrto Barbičevo (obe Kamnik) 2:0, dočim je z drugoplasirano Kranjčanko Brencetovo imela več »dela« (7:5, 3:6, 7:5).

Samo prvenstvo je bilo dobro organizirano, za kar gre v glavnem zasluga požrtvovalnima funkcionarjema Bojanu Šleglu in ing. Bojanu Rebolju. Grajati pa je Treba Teniško zvezo Slovenije, ki ni poslala na tekmovanje svojega delegata, za pionirke pa niti ni oskrbela pokala za zmagovalko niti skromnih diplom.

NAJBOLJŠI ŠPORTNIK

(Nadaljevanje z 11. strani)
večina sredstev, ki so bila določena za vzdrževanje kopališča, nima na voljo SSD Kamnik kot upravnik teh naprav. Da bi bilo to upravljanje v prihodnje bolj učinkovito, je občni zbor sklenil, ustanoviti v okviru glavnega odbora SSD Kamnik poseben upravni odbor športno rekreacijskega centra »Kopališče«, v katerega bodo povabili tudi predstavnike Turističnega društva, mestnega odbora SZDL in Stanovanjske skupnosti.

Za predsednika glavnega odbora je bil ponovno izvoljen dose-danji predsednik Stane Peček. Za svoj nagovor, v katerem je orisal lik pravega športnika in poudaril pomen borbenosti in vestnega treninga, je požel navdušeno odobravanje. Najboljše športnike in funkcionarje društva so pohvalili in priporočili ostalim članom, naj se zgledujejo po njih, da bo delo doseglo še večje uspehe na tekmovanjih in v rekreativnem športu ter tako upravičilo sloves največjega telesnovzgojnega kolektiva v komuni.

Vodstvo in del udeležencev na slovenskem pionirskem prvenstvu v tenisu.

gal Zgaga (Br.) s 6:31, 1:6 in 6:4, na tretje mesto se je uvrstil Urbančič (Br.) z zmago nad Kamničanom Markovičem s 6:2, 6:0.

(Br.) s 6:2, 6:4 osvojil še drugo in še odličnejše častno mesto na tem prvenstvu. Na tretje mesto se je plasiral mnogo obetajoči Kamnik-

Naši odbojkarji na četrtem mestu

Odbojkarji prvega moštva SSD Kamnik so končali prvi, spomladanski del prvenstva za 1963. leto.

Potem ko so v prvih kolih zapovrstjo izgubili vse tekme, se jim je v drugem delu prvenstva obrnilo na bolje in so premagali Postojno s 3:2, Brestanico s 3:1 in favorita Trnovo kar s 3:0.

Ostali rezultati: Kamnik: Kočevje 2:3, Kranj: Kamnik 3:2, Zirovnica: Kamnik 3:1 in Kamnik: Kropa 2:3.

Po prvih sedmih kolih vodi edina neporažena Zirovnica, ki je po res kvalitetni igri za razred boljše od ostalih, dočim bo v jesenskem delu, ki se prične konec avgusta, še huda borba za drugo mesto med Triglavom, Kropo, Kamnikom, Trnovom in Kočevjem.

Če ne bodo resneje trenirale, jim tudi za jesen ne kaže dosti bolje.

Drugo moštvo, ki ga sestavljajo pretežno mladinci, pa je med petimi klubi v okrajni odbojkarjski ligi zasedlo z dvema zmagama (Črnuče II 3:1, Jarše 3:0) in dvema porazoma (Ljubljana II 3:0, Elementi Lj. 3:0) solidno 3. mesto.

Lestvica:

Zirovnica	7 7 0	21 : 6	14
Triglav (Kranj)	7 4 3	17 : 12	11
Kropa	7 4 3	14 : 16	11
Kamnik	7 3 4	16 : 12	10
Trnovo	7 4 3	13 : 13	10
Kočevje	7 3 4	13 : 16	10
Brestanica	7 2 5	10 : 17	9
Postojna	7 1 6	10 : 14	8

Seminar na Veliki planini

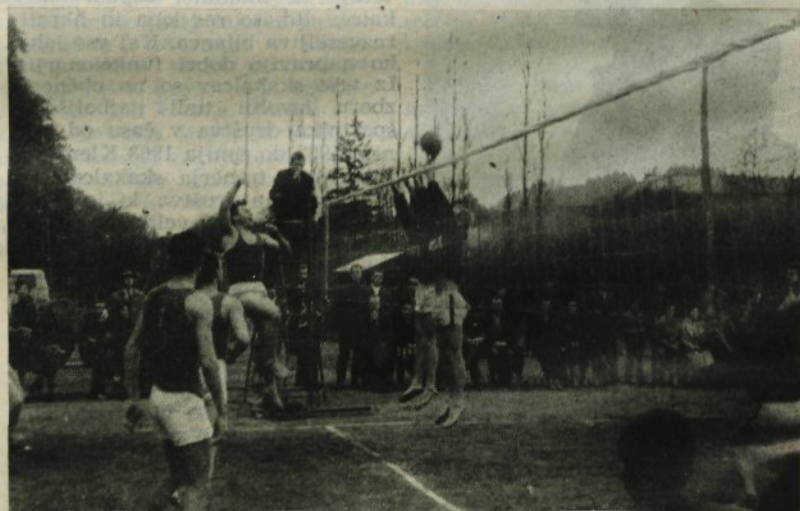
Za reševalce in starejše planinske odbornike je odsek za varstvo gorske flore in favne pri Planinskem društvu Kamnik organiziral poseben seminar na Veliki planini. Po predavanju z barvni-

mi diapozitivni inž. Vinškove iz Kranja so udeleženci seminarja praktično preverjali svoje znanje na terenu in po opravljenem izpitu prejeli značke gorske straže.

POHOD NA SUTJESKO

Planinska zveza Jugoslavije je od 28. junija do 7. julija organizirala spominski pohod po poti pete ofenzive čez Sutjesko. Za

pohod so bili določeni tudi kamniški planinci: Franc Galjot, Vido Grilje, Dolfe Čebulj in Bran-ko Verovšek.

Tekmovanje v II. rep. ligi postaja vse kvalitetnejše. Tekma med Kočevjem in Kamnikom.

Našim odbojkarjem so se na zadnjih tekmah že poznali sadovi dobrega treninga, ki ga vodi trener Cirman iz Ljubljane. Če bodo tudi v poletnih mesecih tako marljivi, jim višje mesto v končnem plasmanu prav gotovo ne uide.

Spomladanski del prvenstva sta zaključili tudi ostali dve ekipi OK Kamnik. Odbojkarice so izgubile vse tekme in so na zadnjem mestu v 1. slovenski ligi.

MLADINSKI TURNIR V KAMNIKU

V nedeljo, 23. julija, so se v okviru mladinskega festivala pomerili med seboj tudi mladi odbojkarji. Zmagala je vrsta Titana pred OK Kamnik — mladinci in Cerknico. Rezultati: OK Kamnik: Cerknica 2:0, Titan: Cerknica 2:0, OK Kamnik: Titan 1:2.

M. W.

Konec šolskega leta

Na kamniški gimnaziji je bilo ob koncu šolskega leta 175 dijakov (58 učencev in 117 učenk). Izdelalo jih je 136 ali 78%, od tega 15 dijakov z odličnim, 33 s prav dobrim, 59 z dobrim in 29 z zadostnim uspehom. Ni izdelalo 39 dijakov ali 22%. Od teh ima 24 dijakov popravni izpit iz enega ali dveh predmetov, 15 dijakov ali 8,5% pa je padlo in bodo morali ponavljati razred. Srednja ocena na zavodu je 3,15.

Nagrado najboljšega dijaka šole je dobila Jana Birk, nagrade najboljših dijakov razreda pa Pavla Lah, Marija Albrecht, Maruša Mihelič, Brigita Krže, Ana Gostiša, Nataša Kiš in Marjeta Mrhar.

Popravni izpiti na gimnaziji bodo 27. in 28. avgusta, v prvi razred pa se bo lahko vpisalo 72 učencev.

Zaključek šolskega leta na gimnaziji je bil 30. junija z lepo slavnostjo, katere so se udeležili tudi starši. Dijaki so izvajali kratak kulturni program, nato pa je direktor gimnazije prof. Zvone Verstovšek podal izčrpno poročilo o delu zavoda v preteklem letu in o uspehu ob zaključku leta.

Na I. osnovni šoli je bilo v nižjih štirih razredih 287 učencev, od katerih jih je izdelalo 265 ali 92,3%. Odličnih je bilo 70, prav dobrih pa 84. V višjih razredih je bilo 295 učencev, od katerih jih je izdelalo 238 ali 81%. Na šoli so osvojili strožji kriterij glede napredovanja učencev z nezadostno oceno v višji razred. Z zaključkom šolskega leta se je šola izselila iz dosedanjih prostorov,

ki jih bodo prezidali v poštne urade. Ker bo celotna stavba nove šole opremljena z novim pohištvo, je komisija razdelila inventar I. osnovne šole med okoliške šole.

Na II. osnovni šoli je bilo v nižjih razredih 329 učencev, od katerih jih je izdelalo 295 ali 89%. Med njimi je bilo 77 odličnjakov. V višjih razredih je bilo 573 učencev je bilo 573 učencev, izdelalo pa jih je 469 ali 82%. Odličnih je bilo 31, prav dobrih pa 95.

Na oddelku za izobraževanje odraslih na I. osnovni šoli je bilo v tečaju 13 odraslih, 9 žensk in 4 moški, v starosti od 22 do 40 let. Vsi so izdelali 7. in 8. razred.

GIMNAZIJA

V I. a razredu je bilo 34 dijakov (12 učencev in 22 učenk). Izdelalo jih je 22 ali 65,7%. Odlični so bili 4, prav dobrih 5, dobrih 11, zadostna 2. Popravni izpit bodo opravljali 4 dijaki, 8 pa jih bo ponavljalo razred. Odlični dijaki so Jožefa Benda iz Mengša, Vladka Brumen iz Domžal ter Pavla Lah in Tatjana Rok iz Kamnika.

V I. b razredu je bilo 25 dijakov (8 učencev in 17 učenk). Izdelalo jih je 22 ali 88%. Odlični so bili 3, prav dobrih 5, dobrih 10, zadostni 4. Popravnega izpita nima noben dijak, 3 pa bodo ponavljali razred. Odlični dijaki so Marija Albrecht, Janez Benkovič in Alenka Pollak iz Kamnika.

V II. a razredu je bilo 29 dijakov (7 učencev in 22 učenk). Izdelalo jih je 21 ali 72,4%. Odlična

sta bila 2, prav dobri 3, dobrih 6, zadostnih pa 10. Popravni izpit bo opravljalo 5 dijakov, 3 pa bodo ponavljali razred. Odlični sta Maruša Mihelič iz Kamnika in Pepca Zore iz Laz.

V II. b razredu je bilo 21 dijakov (6 učencev in 15 učenk). Iz-

delalo jih je 19 ali 90,5%. Odlični je bil 1, prav dobrih 9, dobrih 6 in zadostnih 4. Dva dijaka bosta opravljala popravni izpit. Odlična je Brigita Krže iz Kamnika.

V III. razredu je bilo 25 dijakov (11 učencev in 14 učenk). Izdelalo jih je 19 ali 76%. Odlična sta bila 2, prav dobri 3, dobrih 11, zadostnih 3. Popravni izpit bo opravljalo 6 dijakov. Odlični sta Ana Gostiša iz Volčjega potoka in Marija Kač iz Preserja.

Zaključni izpit na gimnaziji

V obeh četrth razredih je bilo letos na kamniški gimnaziji 41 dijakov. Na koncu šolskega leta jih je izdelalo 33, in sicer 3 z odličnim uspehom, 9 s prav dobrim, 16 z dobrim in 5 z zadostnim uspehom. En učenec bo ponavljal razred, 7 pa jih je imelo popravni izpit.

Zaključni izpit so maturanti opravljali med 17. in 21. junijem pred komisijo, ki ji je predsedoval direktor zavoda za prosvetno pedagoško službo Ljubljana I. prof. Franc Galič. Za pismeno nalogo iz slovenskega jezika so dijaki dobili na izbiro tri naslove:

1. Zgodovinski motivi v slovenski drami,
2. L. 1963 v našem družbenopolitičnem in gospodarskem življenju,
3. Delež mladine pri graditvi povojne Jugoslavije.

Pri ustnem izpitu so kandidati zagovarjali domače naloge, ki so

zajemali tematiko iz vseh področij. Pokazali so zelo solidno znanje in dosegli lep uspeh. Z odličnim uspehom jih je opravilo izpit 5 kandidatov, s prav dobrim 5, z dobrim 18, z zadostnim pa 3. Dva kandidata bosta izpit ponovila v jesenskem roku.

To je bila zdaj že 11. matura na kamniški gimnaziji.

Letošnji absolventi so: Jana Birk, Ana Gole, Nataša Kiš, Franc Malešič in Marjeta Mrhar (vsi z odličnim uspehom), Marjeta Antolič, Mihael Babnik, Rožamarija Debevc, Stanislava Drolec, Marjeta Fele, Ljudmila Glušič, Ludvik Golič, Marija Grandovec, Lado Hace, Jožica Hriberšek, Karel Jarc, Helena Juvan, Albin Kladnik, Jakob Kolman, Marija Kralj, Irena Kregar, Gorazd Mišič, Franc Müller, Dušana Rode, Mile Rožan, Alojzija Šlebir, Silvester Šuštar, Katarina Urbanija, Ljudmila Uršič, Marija Zamljen in Dragica Znidar.

Nova trgovina v Špitaliču

Špitaličani so silno ponosni, da so prvi v Tuhinjski dolini pričeli graditi svoj združni dom. Leta 1960 so ga že izročili svojemu namenu. Izpolnila se jim je dolgotrajna želja, da so njihovi združniki zapustili neprimerne prostore v bivšem župnišču in se preselili v novo stavbo, temelj napredka njihove vasi.

Le eno jih je bolelo ves čas: kako bi v kak nov, primernejši prostor preselili svojo trgovino.

V njihovem hotenju jim je pomagala občinska sanitarna inspekcija, ki je dokazala, da so bili dosednji trgovski prostori neprimerni in vlažni.

Vse oči so se uprle proti lepim in suhim prostorom novega združnega doma. Začela so se posvetovanja z upravo KZ Kamnik, z merodajnimi forumi pri ObLO, s trgovskim podjetjem »Kočna« v Kamniku, na pomoč so klicali tudi občinski odbor SZDL. In glej, niso naleteli na gluha ušesa.

Špitaličani so močno hvaležni predvsem upravi kmetijske zadruge in trgovskemu podjetju »Koča«, da so začeli v združnem domu graditi in urejevati nov, lep in sodoben trgovski lokal. Za Špitalič vsekakor lepa in pomembna pridobitev! P.

Spored prireditev za občinski praznik

27. 7. — ob 17. uri slavnostna seja občinske skupščine;
ob 18. uri koncert godbe Solidarnosti Kamnik na Titovem trgu;
ob 20.30 iluminacija — zabava s plesom na Titovem trgu.
28. 7. — ob 8 uri veliko nagradno strelsko tekmovanje na novem strelišču v Kamniku;
ob 9. uri ribiško tekmovanje na športnem stadionu v Mekinjah;
ob 11. uri otvoritev razstave kamniških slikarjev amaterjev — kamniški pejzaži — v dvorani nad Kavarno;
ob 16. uri »PODGORSKA OH CET« — sprevod krene izpred gimnazije, mimo Titovega trga, na športni stadion v Mekinjah, kjer bo glavni spored in nato ples.
29. 7. — ob 19. uri ustanovni občni zbor Turističnega društva Kamniška Bistrica v Jurčkovem domu na Vegradu na Stahovici.
30. 7. — od 20.30 večer turističnih in planinskih filmov pred samopostrežno trgovino.
31. 7. — ob 15. uri teniški turnir na igrišču zraven kopališča ob 18.30 tekmovanje plavajočih modelov na kopališču.
1. 8. — ob 18. uri nogometna tekma starih nogometašev Kamnik : Duplica.
2. 8. — ob 17. uri plavalna tekma za pionirsko prvenstvo Kamnika;
ob 18. uri odbojcarska tekma starih odbojkarjev Kamnik-jug : Kamnik-sever.
3. 8. — ob 20. uri planinska noč s planinskim krstom na Starem gradu v počastitev 70-letnice ustanovitve Planinskega društva Kamnik.
4. 8. — ob 8. uri odbojcarski turnir na igrišču zraven kopališča;
ob 14. uri nogometni brzoturnir — sodelujejo: Kamnik, Duplica, Domžale in Mengeš na športnem stadionu v Mekinjah;
ob 15. uri konjske dirke v Komendi. Poleg domačih sodelujejo tudi drugi tekmovalci.

Na sliki je lično prenovljena trgovina v Črni, približno slična bo v kratkem tudi nova trgovina v Špitaliču.

Naši kolektivi čestitajo za občinski praznik Kamnika

Gozdno gospodarstvo Ljubljana
obrat Kamnik

Obrtno podjetje »SLOGA«
Moste pri Komendi

Splošno mizarstvo

»**MENINA**«

Kamnik

ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE
DELAVCEV

Kamnik – Domžale

Gostinsko podjetje

»**PLANINKA**« Kamnik

Tovarna embalaže, gumbov in
galanterije iz plastičnih mas

»**MODELIT**«

Kamnik

Kmetijska zadruga

KAMNIK

Lesna industrija

»**STOL**«

Duplica — Kamnik

Gradbeno montažno podjetje

»**ALPREM**«

Kamnik

Tovarna kovinskih izdelkov in livarna

»**TITAN**«

Kamnik

Industrijski kombinat

»**SVIT**«

Kamnik

Tekstilna tovarna

„*Soilanit*“

Kamnik

Naši kolektivi čestitajo za občinski praznik Kamnika

Tovarna
kovanega
orodja

Kamnik

Trgovsko podjetje
»Kočna«

Kamnik

RUDNIK KAOLINA

Črna pri Kamniku

Gostišče pri Logarju
v Črni

Zavod za gojitev divjadi

»KOZOROG«

Tovarna usnja

Kamnik

Podjetje

»KAMNIK«

v Kamniku

Komunalno podjetje Kamnik

Komunalna banka

Kamnik

Živilska industrija Kamnik

Ljudska knjižnica

Delavska univerza

Stanovanjska
skupnost

Kamnik

Letos praznujemo Kamničani
70-LETNICO OBSTOJA
PLANINSKEGA DRUŠTVA;
kljub temu nas je le malo na-
ročnih na Planinski vestnik.
— Naročite ga lahko v pisarni
Planinskega društva Kamnik
ali na Upravi Planinskega
vestnika, Ljubljana, Dvorža-
kova 9 (p. p. 214).

VABIMO VSE OBCANE,
da izobesijo zastave in okrase
okna s cvetjem za občinski
praznik in turistični teden,
ki bo od 28. VII. do 4. VIII.

Turistično društvo

KAMNIŠKA KRONIKA

ZA MESEC MAJ 1963

ROJSTVA:

Berlic Vida, roj. 8. 5. 1963, Golice št. 1, Bremešak Milena, roj. 19. 5. 1963 a Gmajnici 11, Klemen Janez, roj. 30. 4. 1963, Gradišče št. 1, Petek Jožef, roj. 28. 4. 1963 na Križu št. 5.

POROKE:

Bekrič Mevludin, zidar, 23 let iz Kamnika in Vidmar Marija, delavka, 19 let iz Kamnika; Hribar Jakob, 25 let, delavec iz Studen-

ca 2 in Smolnikar Stefanija, 19 let, delavka iz Buča št. 17; Jenko Stanislav, 23 let, stroj. ključavničar iz Gmajnice 30a in Ambrož Doroteja, 22 let, pletilja iz Gmajnice št. 39; Marinko Alojzij, delavec, 24 let iz Vel. Lašne in Narat Stefanija, delavka, 23 let iz Vel. Lašne; Markel Jože, usnjarski tehnik, 33 let iz Vrhlike in Anka Omerzel, medic. sestra, 23 let iz Vrhlike; Matjan Simon, 30 let, delavec iz Raven 8 in Narat Stanislava, 20 let, kmečka delavka iz Vel. Lašne 19; Novak Vaseli, strojni mizar, 17 let iz Kamnika in Šarc Marija, delavka, 22 let iz Šmarce; Pangeršič Slavko, 30 let, delavec in Pavlič Ana, delavka, 25 let iz Buča št. 6; Perčič Janez, mizar, 22 let, iz Kamnika in Ipavec Marija, tkalka, 22 let iz Kamnika; Semprimožnik Janez, 26 let, kmet. tehnik iz Mallega Rakitovca 3 in Zibert Angela, kmečka delavka, 24 let iz Vel. Rakitovca 3; Sitar Stanislav, pleskar, 24 let iz Vrhpolja in Klemenc Ljudmila, delavka, 26 let iz Olševka; Štrajhar Jožef, 24 let, delavec iz Vrhpolja novo naselje in Hočevar Marija, 23 let, delavka iz Gradišča 5; Vrtačič Anton, klepar, 26 let iz Kamnika in Kotnik Ivana, uslužbenka, 24 let iz Kamnika; Vrtačnik Anton, avtoličar, 40 let iz Srednje vasi in Omovšek Marija, delavka, 35 let iz Kamnika,

ZA MESEC JUNIJ 1963

ROJSTVA:

Hribar Ema iz Srednje vasi 29; Kocjan Tatjana, Županje njive; Kočar Helena iz Gore 17 pri Komendni; Lozinšek Slavka iz Komende 47; Ocvirk Janez iz Kam-

nika, Titov trg; Resnik Zvonko iz Volčjega potoka.

POROKE:

Aizza Umberto Giovanni, kmetovalec, 35 let iz Italije in Korošec Stefka, tkalka, stara 24 iz Mekin; Dolar Viljem, soboslikar in pleskar, 25 let iz Kamnika, Pot 27. julija 3 in Suštar Antonija, kmečka delavka, 17 let iz Velike Lašne 7; Ipavec Anton, uslužbenec, 28 let iz Bakovnika in Mušič Marija, študent, 21 let iz Trzina; Jagodić Ciril, mizar, 23 let iz Košiš in Poljanšek Nada, uslužbenka, 20 let iz Mekin; Končnik Franc, delavec, 23 let iz Porebra in Bezovšek Cecilija, delavka, 18 let iz Porebra; Korošec Karel, 24 let, delavec-tapetnik, iz Lok 19 in Breznik Frančiška, tkalka, 24 let iz Lok 6; Ovičaj Rok, miz. pomočnik, 26 let, iz Most 11 in Trebušak Marija, uslužbenka, 20 let iz Kamnika, Bakovnik 9; Rems Ciril, avtomehaničar, 30 let iz Tunjške Mlake in Vrhovnik Frančiška, kmečka delavka, 31 let iz Tunjic; Sinkovec Milan, 23 let, delavec iz Zaloga 47 in Maren Ivana, delavka, 23 let iz Gmajnice 2; Stupar Jernej, traktorist, 27 let iz Komenske Dobrave 10 in Lukan Kristina, delavka, 23 let, iz Komenske Dobrave 8; Suštar Stanislav, kurjač parnih kotlov, 20 let iz Šmartna 21 in Košir Marija, šivilja, 22 let iz Potoka 12; Trojar Mihael, kmetovalec, 25 let iz Skofje Loke in Babnik Magda, krojačica, stara 27 let iz Mekin.

SMRTI:

Erce Valentin, osebni upokojenec, 71 let iz Mlake 21; Eržen Marija, gospodinja, 69 let iz Sentvida pri Lukovici; Jelinčič Jakob, osebni upokojenec, 65 let iz Godiča, Karo Antonija, zasebnica, 75 let iz Motnika 24; Leskovec Janez, sin Ukalskega mojstra, 2 leti iz Šmarce, Pavlič Franc, kmet, 72 let iz Vel. Lašne, Pohlin Stefanija, gospodinja, 70 let iz Kamnika, Sušnik Jožefa, osebna upokojenka, stara 98 let iz Gozda.

Prikupna ureditev kamniške delikatese

Prostore delikatese so v začetku julija temeljito preuredili. Npravili so nov tlak, saj je bil prejšnji na nekaterih mestih že izrabljen in ni ustrezal velikemu prometu. Tudi ureditev hladilnika z vidno označenimi cenami in razporeditvijo zasluži priznanje.

Velika prednost delikatesne trgovine in točilnice pa je odprta veranda, ki so jo že lani podaljšali in diskretno zastrli z velikimi ovijalkami. Po preureditvi je delikatasa res prikupna in sodobno urejena. L. Z.

K I N O

SPORED KINOPREDSTAV
KINO »DOM« KAMNIK

Za julij 1963

23.—25. LJUBEZEN ZMAGUJE, ruski CS film, 27.—29. RIO BRAVO, amer. barvni VV film, 30.—31. NE IGRAJ SE S SREČO, jugoslovanski film.

Za avgust 1963

1. 8. NE IGRAJ SE S SREČO, jugosl. film, 3.—5. DELFINI, ital. VV film, 6.—8. DOKLER NAJU DENAR NE LOČI, zapadnonemški film, 10.—12. BELI SUŽNJI, ruski barvni film, 13.—15. SEKI SNEMA — PAZI SE, jugoslov. film, 17.—19. SMER SEVEROZAHOD, amer. barvni VV film, 20.—22. DARCLEE, romunski barvi glasbeni film, 24.—26. CRNI NAREDNIK, amer. barvni film, 27.—29. SMRT NA PACIFIKU, japonski CS film, 31. AMBICI-OZNA, francoski barvni VV film.

KINO DUPLICA

Za mesec julij

24.—25. GREH MLADOSTI, franc. film, 27.—28. KOSILO NA

TRAVI, franc. barvni VV film, 31. NEVARNA POT, jugoslovanski film.

Za mesec avgust

1. NEVARNA POT, jugoslov. CS film, 3.—4. PEKLENSKI KLUB, 7.—8. RIO BRAVO, amer. barvni VV film, 10.—11. RA-LA-MAICI, barvi film, 14.—15. DEKLETA IN POLETJE, 17.—18. LOVEC KELLY, ameriški film, 21.—22. SEVER-SEVEROZAHOD, amer. barvni film, 24.—25. UPORNIK, barvni VV film.

KINO KOMENDA

Za mesec julij

27.—28. SENCA SLAVE, jugoslovanski film.

Za mesec avgust

3.—4. NEVARNE SOPROGE, italijanski film, 10.—11. ABECEDA STRAHU, jugoslovanski film, 17.—18. TOBI TAYLOR, amer. CS film, 24.—25. KAMENITI CVET, sovjetski barvni pravljčni film, 30. REKA SMRTI, jugoslovanski barvni film.

Glasilu »KAMNIŠKI OBCAN« — Izdaja občinski odbor SZDL Kamnik. — Urejuje uredniški odbor Kamnik, Titov trg št. 1 — Odgovorni urednik Vinko Dobnikar, gl. urednik prof. Romšak Tina. — Tehnični urednik Avgust Novak. — Izhaja enkrat mesečno. — Tiska tiskarna CZP »Kočevski tisk« v Kočevju